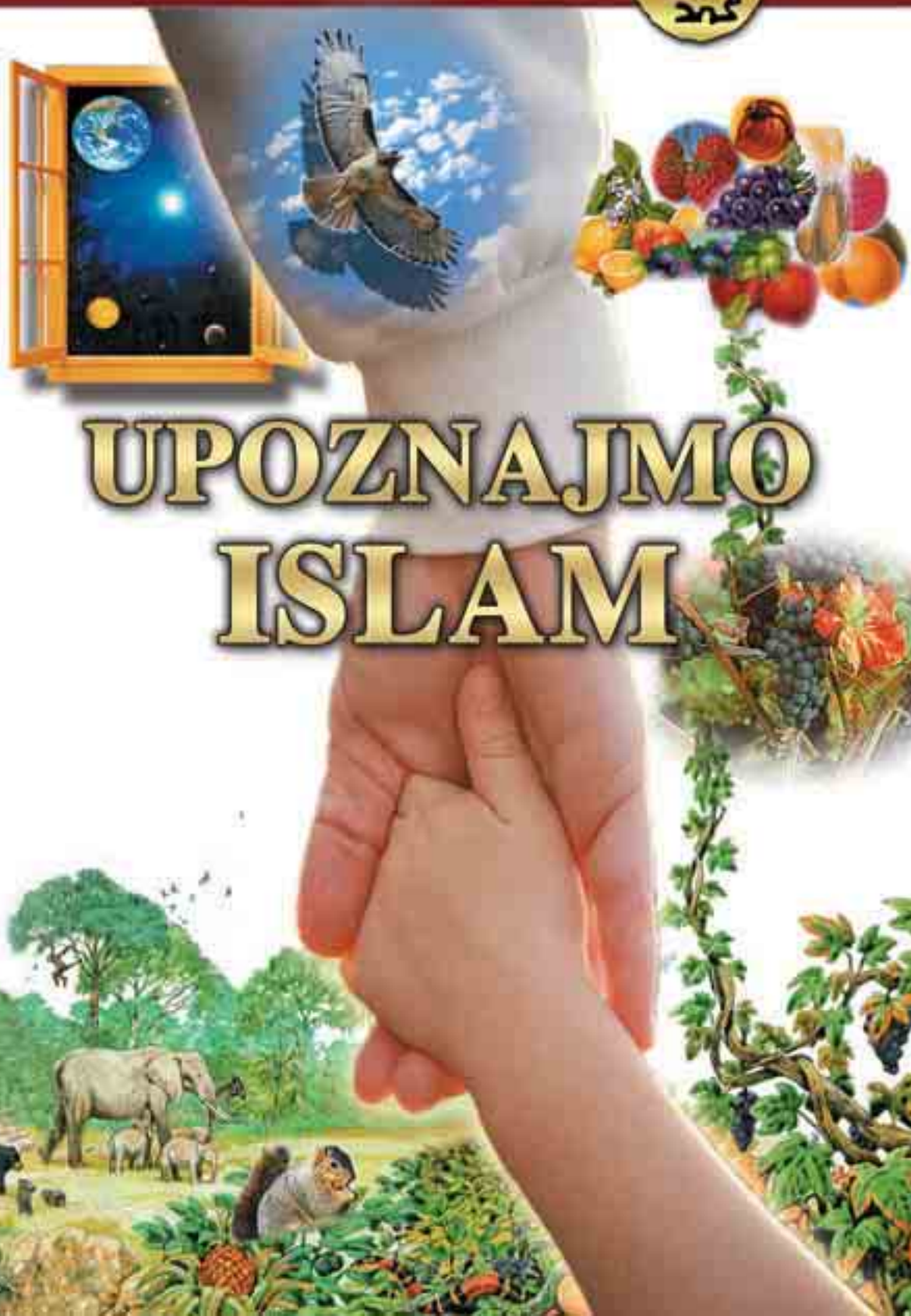

HARUN YAHYA

UPOZNAJMO ISLAM

Naslov originala:
Let's learn our islam

Autor:
Harun Yahya

Prijevod s engleskog:
Nejra Latić

Urednik:
Nedžad Latić

Lektor:
Omer Resulović

Korektor:
Muharem Đulić

Desing:
Global Publishing

Izdavač:
NID Bosančica Print

Za izdavača:
Nedžad Latić

Made in BiH

Sarajevo, avgust 2007

Štampa
Sečil Ofset 08/2007

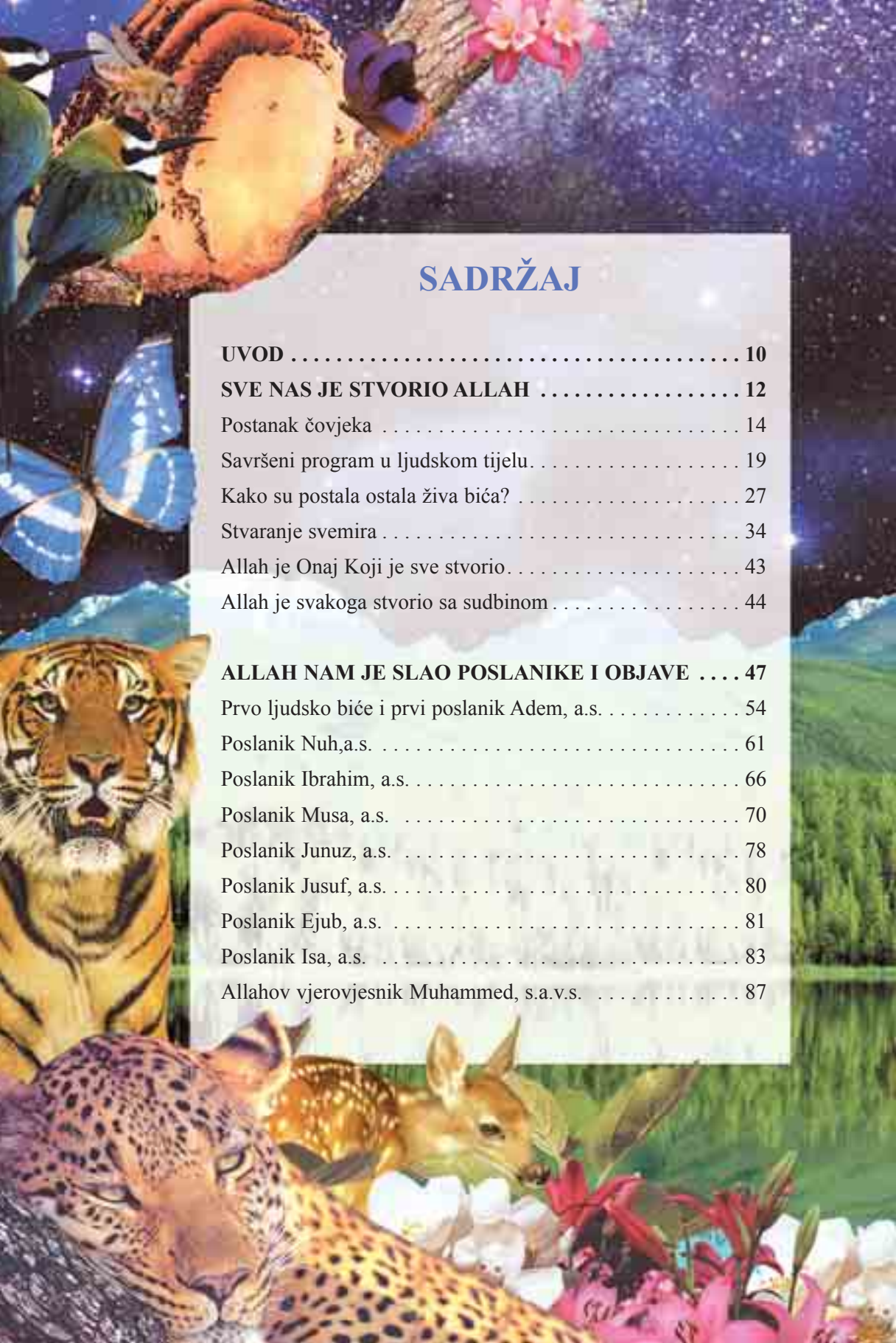
Yüzyıl Mah. MAS-SIT Matbaacilar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar - İstanbul / Türkiye
Tel: (+90 212) 629 06 15

ISLAMSKA - BIBLIOTEKA.NET

DJECO, DA LI STE IKADA RAZMIŠLJALI?

UPOZNAJMO ISLAM

HARUN YAHYA

SADRŽAJ

UVOD	10
SVE NAS JE STVORIO ALLAH	12
Postanak čovjeka	14
Savršeni program u ljudskom tijelu	19
Kako su postala ostala živa bića?	27
Stvaranje svemira	34
Allah je Onaj Koji je sve stvorio	43
Allah je svakoga stvorio sa sudbinom	44
 ALLAH NAM JE SLAO POSLANIKE I OBJAVE	47
Prvo ljudsko biće i prvi poslanik Adem, a.s.	54
Poslanik Nuh,a.s.	61
Poslanik Ibrahim, a.s.	66
Poslanik Musa, a.s.	70
Poslanik Junuz, a.s.	78
Poslanik Jusuf, a.s.	80
Poslanik Ejub, a.s.	81
Poslanik Isa, a.s.	83
Allahov vjerovjesnik Muhammed, s.a.v.s.	87

KUR'ANSKE MUDŽIZE..... 92

Kako je nastao svemir. 92

Orbite 94

Mora koja se ne miješaju 94

Okrugla zemlja 96

Otisci prstiju 97

KAKVI TREBAMO BITI DA BI ALLAH

BIO ZADOVOLJAN NAMA 99

Ljubav prema Allahu i vjerovanje samo u Njega. 100

Kako se trebamo ponašati prema drugim ljudima? 104

VELIČANJE ALLAHA 111

Dova upućena Allahu način je da Mu se približimo. 116

SMRT I ŽIVOT POSLIJE SMRTI 124

Kako trebamo razmišljati o smrti?. 125

Život poslije smrti. 126

Džennet i Džehennem (bašča i vatra) 127

Problemi na ovom svijetu

nam pomažu da bolje shvatimo ljepote bašče 127

Mučenje u Vatri 136

ZAKLJUČAK..... 139

UVOD

Draga djeco, u ovoj knjizi ćemo govoriti o važnim pitanjima za koja ste vjerovatno već čuli...

U školi vas učiteljica prvo nauči abecedu. Nakon toga dolaze brojevi i matematika. Da li ste se ikada pitali zašto idete u školu i učite sve ovo?

Većina će vas reći da je to neophodno kako biste mogli stjecati neophodno znanje i obrazovati se dalje kada narastete. To znači da ćete skoro sigurno jednog dana postati tetka, tetak, dedo... Drugim riječima, svi ćete odrasti ako vam je Allah tako odredio.

Ali nećete rasti i stariti zauvijek. Svi postepeno stare,

ali tačno u određeni dan svi napuste ovaj svijet i počinju novi život na drugom svijetu. Nakon tvog djetinjstva ostarit ćeš kao tvoj dedo i nana, a onda ćeš jednog dana preseliti na drugi svijet.

Ideš u školu kako bi se pripremao za budućnost. Za svakoga je važno da se pripremi za budućnost. Međutim, ta dostignuća važe samo za ovaj svijet. A šta je sa pripremanjem za drugi svijet. I za njega se morate pripremiti. Da li ste kada o tome razmišljali?

Kada narastete morat ćete zarađivati za život, što znači da morate imati neko zanimanje. Zbog toga idete u školu. Također, da biste imali lijep život na drugom svijetu postoje neke stvari koje morate obavljati. Najvažnije je da odmah počneš saznavati više o našem Stvoritelju, Uzvišenom Allahu, i o onome šta naš Gospodar zahtijeva od nas, kako da se mi ponašamo kroz život.

U ovoj knjizi govorit ćemo o Allahovoj moći, Koji je stvorio tebe, tvoju mamu, prijatelje, sve ljude, životinje, biljke, Zemlju, Mjesec, Sunce i cijeli svemir. Govorit ćemo o beskrajnoj moći i znanju našeg Gospodara i onome što On od nas traži i što nam zabranjuje da radimo. Ne zaboravi, ovo su jako važne stvari, od kojih ćeš imati veliku korist!

SVE NAS JE STVORIO ALLAH

Sigurno ste mnogo puta čuli ljude da spominju Allaha u rečenicama poput: “Neka te Allah nagradi”, “Ako Allah hoće”, “inšaAllah”, “Neka ti Allah oprostí” i tako dalje.

Ovo su rečenice koje ljudi koriste kada se sjećaju Allaha, mole Mu se ili Ga veličaju. Naprimjer, rečenica: “Neka te Allah zaštiti” predstavlja činjenicu da Allah ima neograničenu moć nad tobom i nad svim ostalim živim i neživim oko tebe. Allah je Onaj, Koji može spasiti tebe i sve oko tebe od zla. Zbog toga se ova rečenica često koristi ka-

da se spominju prirodne katastrofe ili slični nesretni događaji. Razmisli malo: da li bi iko, mama, otac, bilo ko koga znaš mogao spriječiti neku prirodnu katastrofu, naprimjer poplavu. Sigurno da ne bi, jer samo Allah može dati da nam se to desi, a isto tako i spriječiti to.

“inšaAllah” znači “ako Allah hoće”. Zbog toga, kada kažemo da ćemo uraditi nešto, moramo reći i “inšaAllah”. To je zbog toga što samo Allah zna budućnost jer je On stvara kako On hoće. Ništa se ne dešava bez Njegove volje.

Kada neko kaže: “Sutra ću sigurno u školu,” on pravi veliku grešku, jer on ne zna šta je Allah odredio da se njemu desi u budućnosti. Možda će on sutra biti bolestan pa neće moći u školu, ili može biti vremenska nepogoda pa škola bude zatvorena.

Zbog toga, mi govorimo “inšaAllah” kada govorimo o našim namjerama u budućnosti, tako obznanjujemo da Allah zna sve, da se sve dešava samo Njegovom voljom, i da ne možemo znati ništa mimo onoga što nam je Allah dao da saznamo. Ovako mi pokazujemo dužno poštovanje Gospodaru, Koji posjeduje neograničene moći i znanje.

U ajetima iz Kur'ana, Allah nam govori kako želi da mi govorimo “in-šaAllah” (ako Allah hoće ili ako Bog da):

I za nešto ne reci: “To ću zbilja ja uraditi sutra”, ne kazavši : “Ako Bog da”! A kada zaboraviš, Gospodara se sjeti svoga i reci: “Gospodar će moj mene uputiti onome što je naputku bliže od ovoga!” (El- Kehf, 23-24)

POSTANAK ČOVJEKA

Da li vas je ikada zanimalo kako su postali ljudi? Vjerovatno mislite: “Svi imaju oca i majku”. Ali to nije prihvatljiv odgovor, na kraju, to ne objašnjava kako su prvi majka i otac, prvi muškarac i žena, postali. Sigurno ste čuli neke priče u školi ili od ljudi oko

vas. Ipak najtačniji odgovor jeste da nas je sve Allah stvorio. Bavit ćemo se još ovim pitanjem u narednom poglavlju. Za sada svi moramo znati jedno: prvo ljudsko biće koje se pojavilo na Zemlji bio je Poslanik Adem, a.s. Sva ljudska bića su nastala od njega.

Adem, a.s, je bio poput nas, čovjek koji je hodao, pričao, molio se i klanjao Allahu. Allah je prvo stvorio njega i njegovu ženu. Onda su se njihova djeca raširila po cijelom svijetu.

Nikada nemojte zaboraviti da Allah samo treba narediti kako bi stvarao. Kada On nešto želi da se desi, On kaže: “Budi” i ono postane. On ima moć da uradi bilo šta. Na primjer, On je Adema, a.s. stvorio od gline. To je lahko za Allaha.

Međutim, nikada ne zaboravite da postoje ljudi koji poriču Allahovo postojanje. Takvi ljudi daju druga objašnjenja za nastanak čovjeka. Oni ne tragaju za istinom.

Ako dječak na ovom crtežu kaže: “Moja slika je nastala tako što se po papiru slučajno prosula tinta, isto tako su se slučajno i boje pomiješale i obojile ovu sliku. Tako da mi niko ne treba da crta moje slike. Ja mogu nastati slučajno,

Ako dječak na ovom crtežu kaže: “Moja je slika nastala tako što se po papiru slučajno prosula tinta”, zvučat će čudno, jer mi znamo da ju je nacrtao crtač. Slično tome je kada neko ne prihvata činjenicu da ga je Allah stvorio.

sam od sebe!”, naravno da mu nećete povjerovati. Znete da savršene linije i boje na crtežu ne mogu nastati tako što prospeš po papiru tempere. Vidjeli ste da ako prospete tintu možete napraviti samo ružnu mrlju. Da bi nešto smisljeno i sa svrhom nastalo neko mora dobro razmisliti o tome te ga napraviti.

Da biste shvatili ovo ne trebate posjetiti slikare. Sjetite se crtanih filmova u kojima je čovjek koji crta likove njima dao osobine, oblike i boje, sposobnost da skaču, hodaju, pričaju...

Nakon ovog primjera, ozbiljno razmislite o sljedećem: onaj koji ne prihvata da ga je Allah stvorio, laže isto kao i

naš dječak sa crteža.

Zamislite da vam se obraća takva jedna osoba. Pogledajte kako bi takav neko pokušao objasniti svoj nastanak: “Ja, moja majka, otac, njihovi roditelji i prvi od svih roditelja koji su ikada postojali, svi smo nastali slučajno. Slučajnost je stvorila naše oči, usta, tijela i organe.”

Zar vas ove riječi ne podsjećaju na riječi našeg dječaka sa slike? Jedina razlika je u tome što je naš dječak napravljen od papira i boje. Zar ova osoba nije komplikovani organizam koji je puno savršeniji od dječaka nacrtanog na slici? Zar nema više organa? Kako god je nemoguće da se

ovaj dječak sam slučajno nacrtao tako što se prosula boja, još je manja mogućnost da je jedan tako komplikovan organizam poput našeg nastao slučajno. Sada ćemo ovoj osobi postaviti par pitanja:

“Ti imaš jako lijepo tijelo koje funkcionira bez mahanja. Tvoje ruke mogu jako dobro držati stvari, bolje nego bilo koja mašina do sada izumljena. Ti možeš trčati koristeći svoja stopala. Imaš savršen vid, oštrije od najkvalitetnijih kamera. Nikada ne čuješ piskutave zvukove u svojim ušima, niti jedan *hi-fi* ne može postići tako čist zvuk. Čak nisi ni svjestan da tvoji organi postoje i savršeno funkcioniraju kako bi te održavali u životu. Naprimjer, iako ti nemaš kontrolu nad radom srca, bubrega ili jetre oni i dalje rade savršeno. Danas, stotine naučnika neprestano rade na dizajniranju mašina sličnih ovim organima. Međutim, do sada, ništa nisu postigli. Možemo reći da si ti jedno biće bez mahanja, kakvo ne može čovjek stvoriti. Kako sada objašnjavaš sve ovo?”

Čovjek koji poriče da ga je Allah stvorio vjerovatno će reći:

“I ja znam da je naše tijelo bez mahane. Ali ja vjerujem da su se neživi atomi slučajno spojili i tako formirali naše organe i tijela.”

Bez sumnje ste uočili da ove riječi zvuče čudno. Koliko god bio star, i koje god da je njegovo zanimanje, čovjek koji tvrdi ovako nešto očito ne može da jasno misli i griješi u nekim idejama. Ali, osobe sa ovako nerazumljivim mišljenjima jako često susrećemo.

Čak i najrazvijeniji roboti izgledaju veoma grubo i primitivno kada se porede sa našim tijelima. Allah je čovjeka načinio savršenim i u svakom detalju našeg tijela se ogleda perfekcija.

Naše oči vide bolje i od najosjetljivije kamere, a naše uši čuju bolje od najboljeg mikrofona ili stereo uređaja. Nema sumnje da su ovi superiorni atributi našeg tijela nastali sami od sebe, spontano. Kao i sve ostale savršene sisteme u našem tijelu, stvorio ih je naš Gospodar.

Kako i najjednostavnija mašina ima svog dizajnera, tako i komplikovani organizam poput našeg mora imati svog. Nema sumnje da je Allah stvorio prvo ljudsko biće. Allah je također stvorio i savršen sistem reprodukcije u njegovom tijelu, kako bi se on mogao dalje razmnožavati. Allah je osigurao čovječanstvu da se sigurno razmnožava po programu koji je On upisao u našim ćelijama. Svi mi smo nastali zahvaljujući tom programu i razvijamo se prema njemu. Ono što ćete čitati o ovoj temi u narednim poglavljima pomoći će vam da bolje shvatite činjenicu da Allah, naš Stvoritelj, posjeduje bezgraničnu moć i mudrost.

SAVRŠENI PROGRAM U LJUDSKOM TIJELU

Već smo spomenuli savršeni program koji je Allah utisnuo u svako tijelo. Zahvaljujući ovom programu, svako ljudsko biće ima oči, uši, nos i ruke. Opet, zahvaljujući ovom programu, uprkos razlikama u njihovom izgledu, sva ljudska bića izgledaju slično. Mi ličimo našim rođacima, ali ipak svi imaju svoje karakterne osobine pomoću kojih ih razlikujemo jedne od drugih, sve zbog ovog programa. Na primjer, Kinezi su slični Japancima, ali zato Afrikanci ima-

Uprkos nekim razlikama među rasama, svi mi imamo istu osnovu, nepromjenjive karakteristike kao što su usta, nos, oči i uši. Zahvaljujući različitim programima koje je Allah utisnuo u naše tijelo, svi izgledaju u osnovi slično, ali se razlikuju po boji kose, obliku očiju...

ju jedinstvenu boju kože, izgled lica, te oblik usta i očiju.

Sada ćemo objasniti kako funkcioniše ovaj program.

Vjerovatno znate kako funkcionišu računari. Neki stručnjaci naprave kompjuter. Zatim, ti stručnjaci prvo u fabrikama naprave pojedinačne dijelove poput miša, monitora, mikroprocesora... Sada imate mašinu koja je sposobna da vrši veoma složene operacije. Možete se igrati igrice ili pisati, možda i crtati. Ali da biste mogli ovo, potrebni su vam računarski programi. Bez ovih programa, koje su napravili stručnjaci, vaši računari ne bi mogli raditi.

Dalje, znamo da svaki program ne odgovara svakom računaru, što znači da osoba koja pravi programe mora znati i osobine računara i programa. Kao što smo vidjeli, potrebno je imati i mašinu i program po kojoj ta mašina radi.

UPOZNAJMO ISLAM

Ali, morao je postojati neko ko je napravio i program i računar.

Ljudsko tijelo je slično računaru.

Kako smo ranije rekli, programi pohranjeni u našim ćelijama brinu o našem funkcionisanju. Pitanje je kako je onda nastao ovaj program? Odgovor je očit: Allah, Svemoćni, posebno je stvorio svako ljudsko biće. Allah je stvorio naša tijela kao i programe koji njima upravljaju i oblikuju ih.

Da bi računar radio on mora posjedovati određene programe. I ljudi žive zahvaljujući sličnim programima koje je Allah upisao u naše gene.

Ljudski organizam je sačinjen od mnogo složenijih sistema nego ijedan računar. Iako niko ne može reći da je računar nastao slučajno, mnogi ljudi tvrde da su naša tijela sa ovakvim osobinama nastala igrom slučaja..

Ali, nemojte nas pogrešno shvatiti. Sa druge tačke gledišta, nemoguće je porediti naše tijelo sa računarem. Naše tijelo je bolje i od najboljeg računara. Samo naš mozak, naprimjer, je puno složeniji od računara.

Da vidimo sada kako bebe dolaze na svijet:

Prije svega, u stomaku tvoje mame bude jedna mala ćelija koja se vremenom razmnožava i oblikuje se.

Tvoja visina, boja očiju, obrve, oblik ruku i hiljade drugih osobina su već predodređene u pr-

vom momentu tvog nastanka. Sve ove informacije su pohranjene u savršenom programu koje je Allah upisao u tvoje ćelije. Taj program je tako složen i savršen da su naučnici tek nedavno počeli otkrivati način na koji ovaj program radi.

Zavisno od ovog programa, mi postepeno rastemo. Zbog ovoga nam nije

Boja naših očiju, kao i naša visina, poznata je još dok smo u maminom stomaku. Naše kosti, mišići, glava, oči i uši nastaju na tačno određenom mjestu po već utvrđenom redoslijedu. Nijedan od naših organa ne pravi grešku i ne zauzima prostor nekom drugom organu.

Zahvaljujući programu u našim ćelijama kojim nas je Allah obdario, mi rastemo postepeno. Zamislite da gledate kako se mala beba pretvara u čovjeka u jednom danu!?

čudno kada naše tijelo raste. Trebaju godine i godine da se ono razvije. Bez sumnje bili bismo isprepadani kada bi ovaj program radio brže. Zamislite da gledate kako se mala beba pretvara u čovjeka u jednom danu!?

KAKO SU POSTALA OSTALA ŽIVA BIĆA?

Ljudi nisu jedina bića koja žive na zemlji. Postoje hiljade drugih živih bića, neka od njih poznajete, mnoga ne. Neka od njih žive svuda oko nas; vidiš ih svukuda. Neka od njih su tako daleko da ih možeš vidjeti samo na televiziji ili o njima čitati u knjigama. Ali ako bolje pogledaš u sva ova biće vidjet ćeš da sva imaju nešto zajedničko. Možeš li pogoditi šta je to? Mi to zovemo “sposobnost prilagođavanja”.

Sada ćemo nabrojati čemu se sve prilagođavaju živa biće. Prilagođavaju se:

- okolini u kojoj žive;
- drugim živim bićima sa kojima žive;
- elementima koji uspostavljaju ravnotežu u prirodi;
- faktorima koji omogućavaju ljudima bolji život.

Prije nego ovo podesnije objasnimo, evo jedan jednostavni primjer kako biste shvatili što je to sposobnost prilagođavanja. Zamisli utičnicu i utikač. Oni su savršeno prilagođeni jedno drugome. Kako to znamo. Tako što u utičnici postoje dvije rupe u koje stanu vrhovi utikača. Širina metalnih šipkica na utikaču jednaka je širini rupica u utičnici. Da nije tako, ne bismo ih mogli uključiti jedno u drugo. Isto tako je i sa udaljenosti između dvije rupice koja je jednaka udaljenosti između metalnih šipkica na utikaču. Opet, ovo nisu jedine osobine koje moraju imati utičnica i utikač. Da su šipke preduge, a rupice plitke, opet ih ne bismo mogli uključiti. Da šipke nisu metalne, ne bi mogle provoditi struju iz utičnice, da sam utikač nije plastičan, svaki put kada ga dotaknete pretrpili

Allah je stvorio živa bića tako da oni mogu nesmetano živjeti u svojoj okolini. Ribe mogu disati u vodi, ptice znaju letjeti, a sisari su prolagođeni zemlji.

biste električni udar. Kao što vidite kada nešto nije prilagođeno nečemu, ono ne može ni funkcionisati. Ovo znači da je ista osoba izumila i utičnicu i utikač. I napravila ih je tako da odgovaraju jedno drugom i budu funkcionalni. Nije moguće da su slučajno odabrani metal i plastika, kao ni da su utičnica i utikač planirani odvojeno jer nikada ne biste našli utikač koji odgovara utičnici druge vrste.

Prilagođavanje živih bića je mnogo komplikovanije od funkcije utikača i utičnice jer su živa bića sačinjena od hiljada sistema i organa koji moraju zajedno raditi bez greške. Pokušaj da se popišu svi ovi sistem zahtijevao bi biblioteku od stotine knjiga.

Na sljedećim stranama bavit ćemo se ovim osobinama živih bića koje im je Allah podario:

Živa bića su prilagođena okolini u kojoj žive

Svako živo biće, bilo u zraku ili na kopnu je savršeno prilagođeno uvjetima svog staništa. Oni su tako stvoreni. Razni sistemi im osiguravaju ishranu, zaštitu i reprodukciju. Možemo reći da je svako živo biće posebno kreirano u skladu sa svojim staništem.

Organi i način života svakog živog bića su prilagođeni uvjetima njihove okoline. Naprimjer, ptica ima krila i zahvaljujući njima leti u zraku. Ribe imaju posebno dizajnirane škrge koje im omogućavaju da dišu pod vodom. Kada bi imale pluća, kao mi, one bi se ugušile.

Živa bića su prilagođena ostalim živim bićima s kojima žive

Neke ptice i insekti učestvuju u razmnožavanju biljaka. To znači da, iako oni toga nisu svjesni, oni pomažu rastu biljaka. Naprimjer, dok posjećuju jedan pa drugi cvijet, pčele prenose polen na nogama. Zahvaljujući ovom procesu cvijeće se razmnožava. U nekim slučajevima, životinje obavljaju neke poslove koje druge ne mogu, tako da male ribe čistači čiste mikroorganizme sa kože velikih riba i tako sprečavaju razna oboljenja velikih riba. I ovo je jedna vrsta prilagođenosti.

Živa bića su prilagođena elementima koji osiguravaju ravnotežu u prirodi

Niti jedno živo biće, osim čovjeka, ne narušava ravnotežu u prirodi. Šta više, oni su stvoreni sa takvim osobinama da održavaju ravnotežu. Ipak, ravnoteža u prirodi je još uvijek ranjiva, zbog ljudske nebrige za nju. Naprimjer, kada ljudi love neku vrstu preko razumnih granica, ta vrsta polahko biva istrijebljena. Istrebljenje neke vrste uzrokuje naglo povećanje broja jedinki druge vrste, kojom se istrijebljena vrsta hrani. Ovo ugrožava život ljudi kao i samu prirodu. Znači, postoji prirodna ravnoteža u stvaranju ži-

vih bića. Ona je u potpunosti prilagođena ravnoteži u prirodi, i jedino čovjek stalno narušava ovaj nježni sistem.

Živa bića su prilagođena uvjetima koji omogućavaju bolji život za ljude

Naprimjer, zamislite kako je med dobar za vas. Kako pčele mogu znati da vama treba takav sastojak u ishrani, i kako ga proizvode? Kako bi kokoš, krava ili ovca mogle znati potrebe ljudske ishrane i proizvoditi namirnice koje zadovoljavaju ove potrebe? Naravno da ne znaju.

Nama su potrebne namirnice poput mesa, mlijeka, jaja, piletine, meda, povrća i voća svaki dan. Još mnoge od ovih neophodnih izvora ishrane Allah je stvorio za nas, i zauzvrat Mu trebamo biti zahvalni.

Ovaj zadivljujući sklad među živim bićima je očit dokaz da ih je sve stvorio jedan Stvoritelj. Sve ovo postoji zahvaljujući Allahovom stvaranju koje je bez mahane.

STVARANJE SVEMIRA

Do sada smo pojasnili Allahovo stvaranje živih bića. Sada je vrijeme da ispitamo svemir malo šire. Allah je stvorio i cijeli svemir u kojem smo mi, Zemlja, Sunce, Mjesec, sunčev sistem, zvijezde, galaksije i sve što postoji.

Međutim, kako postoje oni koji negiraju činjenicu da nas je Allah stvorio, postoji i oni koji tvrde da ni svemir nije stvoren nego da je nastao slučajno. Još gore, neki tvrde da je postojao oduvijek. Ipak, nikada nisu dali nikakvo objašnjenje za ove svoje nerazumne tvrdnje. Ove tvrdnje su slične sljedećem primjeru: zamislite da na putovanju naiđete na prelijepi, veliki grad, pun restorana, podzemnih željeznica, velikih nebodera, okruženih lijepim parkovima i zelenilom. Sigurno bi pomislili da su grad sagradili i uredili pametni ljudi, zar ne ? Niko ne bi pomislio “Da je ovaj grad nastao sam od sebe, slučajno. On je postojao oduvijek. Nekada davno u prošlosti došli smo mi i naselili ga. Ovdje imamo sve što nam treba, i sve je to nastalo slučajno.”?

Sigurno biste pomislili da ova osoba nije uredu, ili da nema pojma o čemu priča. Nikada ne zaboravite da je svemir u kojem živimo daleko razvijeniji i složeniji, i neuporedivo veći od ovakvog grada. Svemir sadrži bezbroj zvijez-

Svi se slažu da jedan visoko razvijeni grad, poput ovoga na slici nije mogao nastati slučajno, nego da su ga planirali mnogi arhitekti, inženjeri i graditelji.

da, planeta, satelita i kometa svih vrsta. U ovom slučaju, tvrdnje nekih da je ovaj savršeni svemir bio oduvijek i nije stvoren, ne smiju ostati neriješene. Slažete li se?

Sve se krenulo oblikovati u Velikom prasku

U vrijeme kada ljudi nisu imali teleskopa da promatraju nebo, imali su jako malo nepouzdatih informacija o Sve-

Svemir u kojem živimo neuporedivo je veći od grada na slici s prethodne strane. Također, posjeduje mnoge veličanstvene strukture koje nema niti jedan grad.

*On je Stvoritelj
Nebesa i Zemlje...
(El-En'am, 101)*

U ovom slučaju možemo li reći da savršeni svemir nije stvoren i da je nastao spontano? Ovakva tvrdnja zvuči jako čudno. Naš Gospodar je stvorio savršeni red u svemiru.

miru. Imali su različite ideje šta bi to moglo biti. Sa napretkom tehnologije i oni su sakupili preciznije informacije o svemiru. Sredinom 20. stoljeća, oni su otkrili nešto jako važno. Univerzum ima dan postanka, što znači da nije postojao oduvijek. Univerzum - drugim riječima sve zvijezde, planete, galaksije - počele su se formirati tačno određenog dana. Naučnici su izračunali da je to bilo prije nekih 15 milijardi godina.

Trenutak u kojem je nastao svemir su nazvali Veliki prasak (Big Bang), jer prije 15 milijardi godina, kada nije ništa postojalo, sve je iznenada nastalo eksplozijom iz jedne najmanje tačke. Ukratko, materija i svemir, za koje su ljudi pretpostavljali da su uvijek postojali, imaju početak. Sada se postavlja pitanje: “Kako su oni otkrili da je bio taj početak?” To je bilo prilično lahko; Čestice koje su se raspršile i raširile po svemiru jedna od druge se još uvijek kreću. Razmisli na tren! Univerzum se širi svakog momenta. zamisli da je svemir balon. Ako na balonu nacrtamo dvije tačkice, šta će se dogoditi kada napušemo balon? Tačke na balonu se udaljavaju jedna od druge kako se povećava zapremina balona. Kao što je slučaj sa balonom, i zapremina svemira se povećava, i sve se udaljava jedno od drugog. Znači, udaljenost među galaksijama, zvijezdama i svega ostalog se stalno povećava.

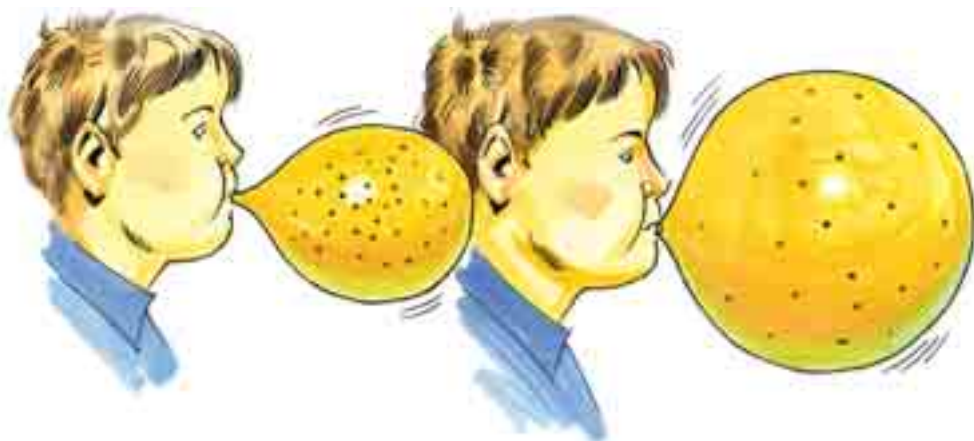
Zamisli da gledaš širenje svemira na crtanom filmu. Kako bi izgledao svemir kada bi premotali širenje unazad?

Smanjio bi se na jednu malu tačku, zar ne? Upravo su to učinili i naučnici. Vratili su se na početak Velikog praska i shvatili da je svemir koji se i dalje širi nekada morao biti jedna tačka.

Ova eksplozija, Veliki prasak je bila početna tačka nastanka. Allah je odredio da će od nje nastati svemir. Eksplozijom Allah je načinio čestice koje će sačinjavati svemir i tačno ih raspodijelio. One su se raspršile okolo nevjerovatnom brzinom. Tokom prvih trenutaka eksplozije, sve je izgledalo kao supa napravljena od raznih čestica. Ubrzo nakon velikog haosa, sve je počelo formirati savršeni red. Allah je načinio atom od čestica, i na kraju zvijezde od atoma. Allah je stvorio cijeli univerzum i sve u njemu.

Evo jedan primjer da pojasnimo ovo:

Zamislite ogroman prostor. Recimo da je neograničen. U njemu je samo posuda puna boje. Ne postoji ništa drugo.

Kao i tačkice na balonu koje se udaljavaju jedna od druge kako pušemo balon, tako se udaljavaju i nebeska tijela nakon Velikog praska.

U posudi su pomiješane sve boje i čine jednu neobičnu boju. Zamisli da u posudi eksplodira bomba i da se ta boja rasprši svuda u obliku sićušnih tačkica. Zamisli milione tih tačkica kako se kreću u svim pravcima po svemiru. U međuvremenu, tokom putovanja ovih tačkica, počne se dešavati nešto čudno: pet hiljada plavih tačkica se spoji, naprave tako veću kap i nastave zajedno kretanje. U međuvremenu, tri hiljade crvenih kapljica i dvije hiljade žutih kapljica se dijeli u dva dijela i tako nastavljaju put. Ove odvojene grupe boje se udaljavaju jedna od druge i čine prelijepe slike, kao da ih neko reda.

Neke kapljice su se spojile i stvorile sliku zvijezda, druge su postale slika Sunca, a treće su formirale planete oko ovog Sunca. Jedne kapljice su stvorile

Ako zamislite nastajanje svemira kao crtani film i premotate ga unazad do početka, vidjet ćete da je u početku sve bilo jedna tačka.

sliku Zemlje, dok su druge naslikale mjesec. Ako biste ikada vidjeli takvu sliku, biste li pomislili da je nastala slučajno? Iz eksplozije u posudi boje? Naravno da ne biste.

Kako nam pokazuje primjer boje raspršene u tačkice, slično se materija sastavljala i tako formirala savršenu sliku koju vidimo kada pogledamo u nebo, zvijezde, planete i Sunce. Ali da li se nešto od ovoga moglo desiti slučajno?

Nikada zvijezde i planete nisu mogle nastati tako što su atomi slučajno nalijetali jedan na drugog nakon eksplozije. Šta je sa tvojom mamom, prijateljima, pticama, mačkama, bananama, jagodama... Naravno, nemoguće je da se to desi.

Tvrditi tako nešto isto je kao i reći da se kuća sagradila sama, voljom cigli i blokova, slučajno. Znamo da se cigle poslije eksplozije ne poredaju tako da prave male kućice, već se razbiju na sitnije dijelove, zatim u prah i pomiješaju se sa zemljom.

Ali jedna tačka zaslužuje posebnu pažnju. Kao što znaš, kapljice boje nisu svjesna bića, one su nesvjesna i neživa materija. Nemoguće je da su se same dogovorile i organizovale u lijepu sliku. Ovdje govorimo o nastanku živih bića. Sigurno je da nije moguće da ljudski organizmi nastanu iz nežive materije, tek onako, slučajno.

Da bismo bolje shvatili ovo, razmatrat ćemo sastav i osobine naših tijela. Ona su sastavljena od molekula nevidljivih golim okom kao što su masti, proteini, voda... One grade ćelije, a ćelije grade naša tijela. Savršen sklad u našim tijelima je proizvod posebnog dizajna. Allah je stvorio naše oči da vide, ruke da drže stvari i noge da se možemo kretati. Allah je unaprijed odredio kako ćemo se razvijati u majčinoj utrobi, našu visinu i boju očiju.

ALLAH JE ONAJ KOJI JE SVE STVORIO

Ako se podsjetite na početku knjige tražili smo tačan odgovor koji bismo dali nevjerniku, sada imate odgovor. Eksplozije ne stvaraju skladne slike, one uništavaju već postojeće. Red koji je nastao nakon eksplozije svemira savršeniji je od primjera koje smo naveli, velikog grada i posude boje. Ovo ne može biti posljedica slučajnosti.

Savršeni sistem može nastati samo voljom Allaha, Sve-

moćnog. Allah može stvoriti sve. On kaže: “Budi!” i ono bude.

Allah je za nas napravio svijet u savršenom svemiru, i u njemu stvorio biljke i životinje. On je stvorio Sunce da zrači energiju i grije nas. Tako je dobro podesio udaljenost Zemlje od Sunca, da kada bi bila malo bliža, ili dalja od Sunca, život na njoj bi bio nemoguć.

Kako naučnici otkrivaju više ovih činjenica, tako mi bolje spoznajemo Allahovu beskonačnu moć. Materija ne može nikako ni odlučivati ni sprovoditi bilo šta. To znači da postoji Stvoritelj Koji sve stvara. Materija, ono od čega se sastojimo mi, zvijezde, životinje, svemir, sve živo i neživo je pod Allahovom kontrolom. Zbog toga je sve u skladu i redu, zato što je Allah Onaj Koji sve stvara i daje oblike.

ALLAH JE SVAKOGA STVORIO SA SUDBINOM

Na početku knjige smo spomenuli kako je Allah stvorio Adema, a.s. Sva ljudska bića su postala od njega. Allah je ljudima podario život na ovom svijetu kako bi ih testirao, i slao nam je poslanike da nam prenesu naše obaveze.

Svaki je čovjek stavljen na testiranje i kušnju događajima koju mu se dešavaju. Drugim riječima, mi smo stavljeni na provjeru kroz naše reakcije na neke događaje, probleme koje nam život svakodnevno donosi. Ukratko, da li se mi ponašamo onako kako treba.

Ovaj test će odrediti gdje ćemo biti na drugom svijetu.

Test na ovom svijetu ima veoma važnu tajnu. Kao veliku milost i olakšanje Allah je stvorio sudbinu.

Sudbina, sva dešavanja koja neko iskusi tokom života, već su predodređena od Allaha još prije nego se čovjek rodi. Za svaku osobu posebno, Allah stvara njegovu ili njenu jedinstvenu sudbinu.

Kako biste ovo bolje razumjeli, uporedit ćemo život sa filmom snimljenim na kaseti. Početak i kraj ovog filma već je poznat, ali ih saznamo tek nakon što pogledamo film. Ovako je i sa sudbinom. Sve što će jedna osoba napraviti tokom života, svi

Sve što jedna osoba preživi od rođenja do smrti je predodređeno njenom sudbinom. Ovaj život je nešto poput filma. Ako pogledamo film, vidjet ćemo da on već ima početak, sredinu i kraj.

dogadjaji koji se dese, škola koju će pohađati, kuće u kojima će živjeti i trenutak smrti, sve je već predodređeno.

Za sve događaje koji se dese nekome, bili dobri ili loši, Allah unaprijed zna. Svaka osoba je prijavljena na test po scenariju koji je posebno napisan samo za tu osobu. Da saberemo, po ovom scenariju, čovjek prolazi kroz niz dešavanja, i njegova vjera, te on akcijama i reakcijama na ta dešavanja određuje svoje mjesto na drugom svijetu.

Znanje o sudbini veliki je blagoslov od Allaha i veliki izvor olakšanja. Zbog toga, nema razloga da čovjek žali za događajima koji su se desili ili brine o onima koji se ne odvijaju dobro. Oni koji pokažu strpljenje pred iskušenjima, svjesni da se ništa ne događa bez Allahove volje, Allah će nagraditi mjestom u Džennetu. Allahovi poslanici su najbolji primjer. Allah ovakvim ljudima podari blagodati Dženneta, zahvaljujući njihovom ponašanju i čvrstoj vjeri.

ALLAH NAM JE SLAO POSLANIKE I OBJAVE

U prethodnim poglavljima smo vam pružili dokaze i primjere koji nam pomažu da bar malo shvatimo veličinu Allahove moći. Razlog zbog kojeg nas je Allah obdario razumom i mogućnošću mišljenja jeste da bismo spoznali Njega. Allah nam je poslao i objave kroz koje nam se predstavio. U objavama On nam govori šta očekuje od nas. Allah je odabrao i poslao nam poslanike koji će, svojim neprikosnovenim ponašanjem biti primjeri svim ljudima. Preko ovih poslanika, čovječanstvu je data objava, kao vodič kroz život.

Teško je znati koliko je tačno Allah odabrao poslanika, smatra se da je bilo 313 poslanika. Mi znamo samo imena onih koji su spomenuti u Kur'anu, posljednjoj Božijoj Objavi. Allah nam je opisao njihove živote, kako bismo se mi ugledali na njih i ispravno postupili u životu. Ovako znamo kako treba da se ponašamo bolje i više u skladu sa vrijednostima u Kur'anu. Samo ovako možemo saznati kakvim ponašanjem je Allah zadovoljan.

U Kur'anu nam Allah govori kako je svakom narodu poslao poslanika i upozorio ih. Ovi poslanici su navodili svoj narod da se klanjaju samo Allahu i pokoravaju Njegovim narednjima. Opominjao ih je da ako ne budu poslušni, bit će kažnjeni. Ukratko, oni su upozoravali nevjernike i one koji su ogrezli u zlu, i obećavali nagrade onima koji su vjerovali (*O Džennetu i Džehennemu ćemo šire govoriti u narednim poglavljima*). Posljednji Božiji poslanik bio je Muhammed, a.s. Njemu je objavljen Kur'an, posljednja Objava.

Ranije Allahove objave su izgubile svoju vjerodostojnost, jer su nemarni ljudi i oni sa zlim namjerama dodavali svoje riječi ili izbacivali postojeće. Tako da, originali, prave objave koje su poslane ljudima, nisu očuvane do danas. Ali, Allah nam je spustio Kur'an, knjigu koju je nemoguće mijenjati i krivotvoriti.

Muhammed, a.s., i muslimani, kasnije, sačuvali su Kur'an do danas. Kur'an je tako jasan da ga svako može shvatiti. Kada čitamo Kur'an, odmah možemo prepoznati da je to Allahov govor. Kur'an, koji je ostao netaknut, pod Allahovom je zaštitom i on je jedina Objava za koju će ljudi biti odgovorni sve do Sudnjeg dana.

Danas, svi muslimani, gdje god bili, čitaju isti Kur'an, niti jedna jedina nesuglasnost ne postoji ni u jednoj riječi niti slovu. Kur'an, koji je objavljen Muhammedu, a.s., zabilježio je hz. Ebu Bekr, a zatim ga prepisao hz. Osman, koji je živio prije 1400 godina. Taj i Kur'an koji mi čitamo je identičan. To znači da je Kur'an od dana kada je objavljen, ostao netaknut do danas. To je zato što ga je Allah zaštitio od zlih ljudi koji bi pokušali da ga promijene i dodaju mu neke dijelove. U jednom ajetu Allah nam govori kako On čuva Kur'an:

Mi smo Oni Koji su vam opomenu poslali i Mi ćemo je i sačuvati. (El-Hidžr, 9)

Ovdje "Mi", znači Allah. Nema drugog boga osim Allaha, On nema partnera. On je Svemogući Allah, Stvoritelj svega i Onaj Koji svojim znanjem sve obuhvata.

U nekim dijelovima Kur'ana, Allah za Sebe kaže: "Ja", dok u drugim kaže: "Mi". U arapskom jeziku, koji je jezik Kur'ana, riječ "Mi" nekada se odnosi i na jednu osobu ukoliko ta želi naznačiti svoju moć značajnu za sugovornika. U narednim poglavljima knjige, pokazat ćemo vam neke primjere, ajete iz nekih sura (odlomaka Kur'ana). To su najtačnije riječi, jer su to riječi od Allaha, Onoga Koji nas zna bolje nego mi sami sebe.

U Kur'anu Allah navodi kako trebamo uzeti pouke iz života poslanika. U jednom ajetu stoji:

Uputstvo je u njihovim pričama za ljude koji razumiju... (Jusuf, 111)

Ljudi kojima se Allah obraća u ovom ajetu su oni koji shvataju da je Kur'an Allahov govor i zbog toga razmišljaju i razvijaju svoj um, nastoje shvatiti i proučiti Kur'an u potpunosti te se ponašati u skladu s datim naređenjima.

Allah smatra ljude kojima je poslao svoje objave i poslanike odgovornima za svoje postupke, jer im je dao Svoja naređenja. Nakon što su primili Objavu, ljudi neće imati pravo na Sudnjem danu da izmišljaju opravdanja. Poslanici su upozoravali ljude i govorili im o postojanju Allaha i šta On očekuje od nas. Kada jednom osoba čuje ovu poruku, onda je i odgovorna za svoje postupke. Ovo je rečeno i u Kur'anu:

Zar ne vide koliko smo Mi naraštaja prije njih uništili...? (El-En'am, 6)

Poslanicima koji su radosne vijesti i opomene donosili, kako ljudi nikakve isprike pred Allahom ne bi imali nakon što su im poslanici došli! A, Allah je silan i mudar. (En-Nisa, 165)

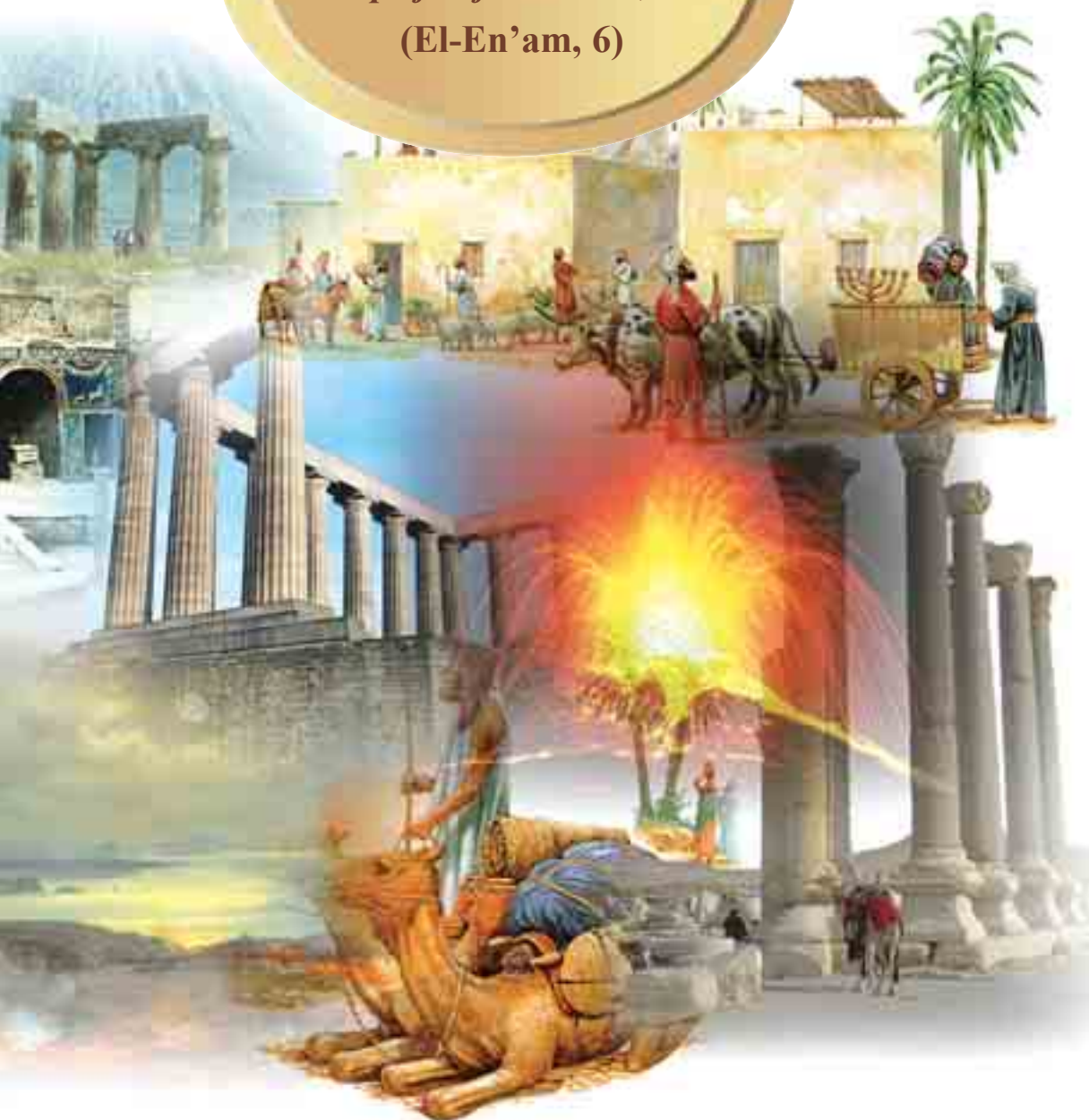
Allah je stvorio razne narode na zemlji. Neki od tih naroda nisu prihvatili ono što su im govorili Božiji poslanici, čak su poricali i govorili da su oni poslanici. Upravo zbog toga što nisu slušali šta oni govore i nisu se pokoravali Allahovim naredbama, ti narodi su kažnjeni. Preko poslanika, Allah je upozoravao ove neposlušne narode na život na ovom svijetu. Uprkos tome, oni su nastavili odbijati poslanike i ponašati se kako oni hoće. Nekada su postajali i nasilni, toliko da su neke poslanike i ubijali. Zbog ovoga Allah im je poslao kaznu kakvu su i zaslužili, i vremenom nove zajednice su ih zamijenile. I u Kur'anu se spominju ovi narodi:

Zar ne znaju koliko smo Mi pokoljenja prije njih uništili, njih koje smo na Zemlji bili učvrstili snagom kakvu vama nismo dali, i kišu im plodonosnu s neba slali, i rijeke, da teku pored njih, stvorili; Pa smo ih zbog grijehova njihovih zatirali, a nakon njih pokoljenja druga Mi smo stvarali. (El-En'am, 6)

U narednim poglavljima govorit ćemo o uzornom ponašanju Božijih poslanika koji su se borili sa ovakvim narodima.

*Zar ne znaju
koliko smo Mi pokoljenja
prije njih uništili,
(El-En'am, 6)*

PRVO LJUDSKO BIĆE I PRVI POSŁANIK ADEM, A.S.

Kao što se sjećate, dok smo govorili o stvaranju čovjeka, rekli smo da je prvi čovjek na svijetu bio Adem, a.s. Adem, a.s., je bio i prvi poslanik. Tako je Allah prvim ljudima poslao vjerovjesnika da ih nauči dinu (vjeri) i da postanu robovi odani Allahu.

Allah je Adema naučio da govori i naučio ga imena svih stvari. Ovo je rečeno u Kur'anu:

I pouči On Adema imenima stvari svih... (El-Bekara, 31)

Ovo je veoma važno. Među svim živim bićima, samo ljudi imaju sposobnost govora. Govor je svojstvo jedinstveno ljudima. Darujući ovu osobinu Ademu, a.s., Allah ju je darovao i svim ljudima kako bi prepoznali objekte oko sebe i dali im imena..

I naraštaji koji su slijedili iza Adema, a.s., mogli su govoriti, osjećati, žaliti, biti uzbuđeni, oblačiti se i koristiti alate i biti nadareni za umjetnost. Muzički instrumenti poput flaute, crteži na zidu i neki drugi objekti koje su pronašli naučnici ostali su još od drevnih naroda kao dokaz da su oni bili ljudi isti kao i mi. Drugim riječima, suprotno tvrdnjama nekih ljudi, prva ljudska bića nikada nisu bila divlja stvorenja, pola ljudi, pola majmuni.

Znate da niti jedan majmun niti bilo koje drugo živo biće misli i djeluje poput čovjeka. Allah je sve ove osobine

dao samo ljudima. (Opširnije o ovoj temi možete pročitati u knjizi *Čuda Allahovog stvaranja, Haruna Yahye*).

Ali neki ljudi koji ne žele prihvatiti činjenicu da je Adem, a.s. bio prvi čovjek iznose neke svoje zaključke. Oni su izmislili lažno prvo ljudsko biće. Prema njihovom netačnom scenariju ljudi i majmuni su nastali od istog bića, imali su istog pretka i kasnije su se razvili u svoje današnje oblike. Ako upitate kako se desila ova neobična pojava, oni će reći jedno: "Desilo se slučajno". Ako ih upitate za dokaze ove tvrdnje, oni vam ih neće pružiti. Da zaključimo, ne postoji niti jedan jedini dokaz da se čovjek razvio od majmuna ili bilo kojeg drugog bića.

Ako ih upitaš: "A šta je ostalo od njih iz prošlosti?", njihov je odgovor: "Neka živa bića ostavljaju trag kada umru, i ovi tragovi, koje nazivamo fosili, ostaju sačuvani isti milionima godina." Međutim, da bi ovo uspjelo, to živo biće mora biti zatrpano u sredinu zemlje bez kisika. Naprimjer, ako je ptica uginula i njeno tijelo zatrpaio pijesak prije više miliona godina, ostaci ove ptice bili bi sačuvani do danas. Slično tome, postoji jedna supstanca koju luči drveće, smola. Ponekad se ova supstanca, slična medu, prolije po insektu i stvrdne se u tvar koji nazivamo ćilibar koji čuva uginulog insekta milionima godina. Ovo je način na koji mi sakupljamo informacije o živim bićima iz davnina. Ovi se ostaci nazivaju fosili.

Međutim, oni koji tvrde da su ljudi nastali od čovjeko-

likog majmuna nikada nisu pružili niti jedan dokaz, fosil koji bi potvrdio njihove tvrdnje. Drugim riječima, niko nikada nije našao fosil koji pripada nekom čudnom biću koje je bilo pola čovjek, pola majmun. Ali, oni su proizveli lažne fosile, slike i skice kako bi opravdali svoje tvrdnje. Neke su čak stavili i u školske knjige.

Sve ove prevare su postepeno otkrivane jedna po jedna i u javnosti su obznanjene kao naučna prevara. Pošto nisu mudri i pronicljivi, za njih je nemoguće da prihvate činjenicu Allahovog postojanja i da shvate da On sve stvara. Iako se ovakvi ljudi polahko povlače, još uvijek postoji određen broj onih koji zagovaraju

svoje pogrešne ideje kroz novine, knjige i škole. Kako bi natjerali ljude da vjeruju u njihovu pogrešnu teoriju, oni izmišljaju dokaze i tvrde da su oni naučno dokazani. Međutim, sve i jedno istraživanje koje su sproveli inteligentni naučnici pokazuje da ne postoji mogućnost da se majmun razvio u čovjeka.

Adem, prvi čovjek, kojeg je Allah posebno stvorio, bio je u svakom pogledu isti kao i današnji ljudi; niti u jednom pogledu se nije razlikovao od nas. To su činjenice o kojima nam Allah govori u Kur'anu. Postoji još jedna priča o kojoj nam Allah govori, priča o Ademu i šejtanu, neprijatelju čovječanstva.

ČOVJEKOV NAJVEĆI NEPRIJATELJ ŠEJTAN

Vjerovatno već znate da postoji šejtan, ali znate li da i on zna vas i pokušava na sve načine doprijeti do vas. Znaš li da je osnovna svrha i pravi cilj šejtana, koji se pretvara da nam je prijatelj, da nas zavede s Pravog puta? Počnimo od samog početka i podsjetimo se zašto je šejtan naš neprijatelj. U ovu svrhu ćemo ispričati priču o Ademu i šejtanu, iz Kur'ana.

U Kur'anu, šejtan je ime dato bićima koja su se zarekla da će do Sudnjeg dana zavoditi ljude na stranputice. Iblis je vrhovno zlo biće koje se pobunilo kada je Allah stvorio Adema, a.s.

Prema navodima u Kur'anu, Allah je stvorio Adema i pozvao meleke da mu se poklone. Svi meleci su se poklonili pred Ademom, samo je Iblis to odbio. On je govorio da je bolji i moćniji od čovjeka. Zbog njegove neposlušnosti i nepoštivanja, Allah ga je prognao iz Svoje blizine.

Međutim, prije nego je napustio Allaha, Iblis je zatražio dozvolu od Allaha da zavodi ljude na krivi put. Iblisov zadatak je da nagovara ljude da skrenu sa Pravog puta to-

kom života. On je spreman učiniti sve kako bi natjerao ljude da ga slijede. Allah je nagovijesto da će poslati šejtana i one koji ga slijede u Džehennem. Ovo se navodi u Kur'anu:

Mi smo Adema stvorili i onda smo mu oblik dali, a poslije melekima rekli: "Poklonite mu se!" i oni su se poklonili, a Iblisa nije; on nije htio da se pokloni.

"Zašto se nisi poklonio kad sam ti naredio?", upita On. "Ja sam bolji od njega; mene si od vatre stvorio, a njega od ilovače", odgovori on.

"E onda izlazi iz Dženneta", reče On, "ne priliči ti da u njemu prkosiš; izlazi, ti si, zaista, od onih prezrenih!"

"Daj mi vremena do dana njihova oživljenja!", zamoli on.

"Daje ti se vremena!", reče On.

"E zato što si odredio pa sam u zabludu pao", reče, "kunem se da ću ih na Tvom Pravom putu presretati."

"Pa ću im i sprijeda, i straga, i zdesna, i lijeva prolaziti, i Ti ćeš ustanoviti da većina njih neće zahvalna biti!"

"Izlazi iz njega, pokuđen i ponižen!", reče On. "To-

bom i svima onima koji se budu povodili za tobom doista ću Džehennem napuniti!” (El-E’raf, 11-18)

Nakon što je prognan iz Allahove blizine, šejtan je prionuo na posao koji će obavljati do Sudnjeg dana. Od tada, on lukavo prilazi ljudima i koristi se svim metodama kako bi ih zaveo. Kao što vidite, šejtan je neprijatelj koji lukavo može prići čovjeku. Zbog toga, morate biti pažljivi i bježati od njega. Nikada ne zaboravi da šejtan stalno čeka u zasjedi i planira nešto protiv nas. On vas sada pokušava navesti da ostavite ovu knjigu i da ne razmišljate o onome što ste pročitali. On vas pokušava odvratiti od činjenja dobrih djela, i navesti vas da ne poštivate starije i ne slušate roditelje, da budete nezahvalni Allahu, te vas odvraća od molitve i tjera da lažete. Nikada ne dopustite šejtanu da vas zavede i odvрати od namjere da postanete dobre osobe koje slušaju svoju savjest.

Morate tražiti utočište kod Allaha i od Njega tražiti pomoć kada pomislite nešto što nije dobro ili kada ne želite učiniti dobro djelo, jer sve su ovo lukavi trikovi koje podmeće šejtan. Ne zaboravite da šejtan ne može vladati onima koji vjeruju.

POSLANIK NUH, A.S.

Nuh, a.s., kao i svi drugi poslanici, pozivao je svoj narod na Pravi put. Govorio im je da moraju imati vjeru u Allaha, da je On Stvoritelj svega, da ne smiju obožavati nikoga sem Njega, inače će biti kažnjeni. Ovo piše i u Kur'anu:

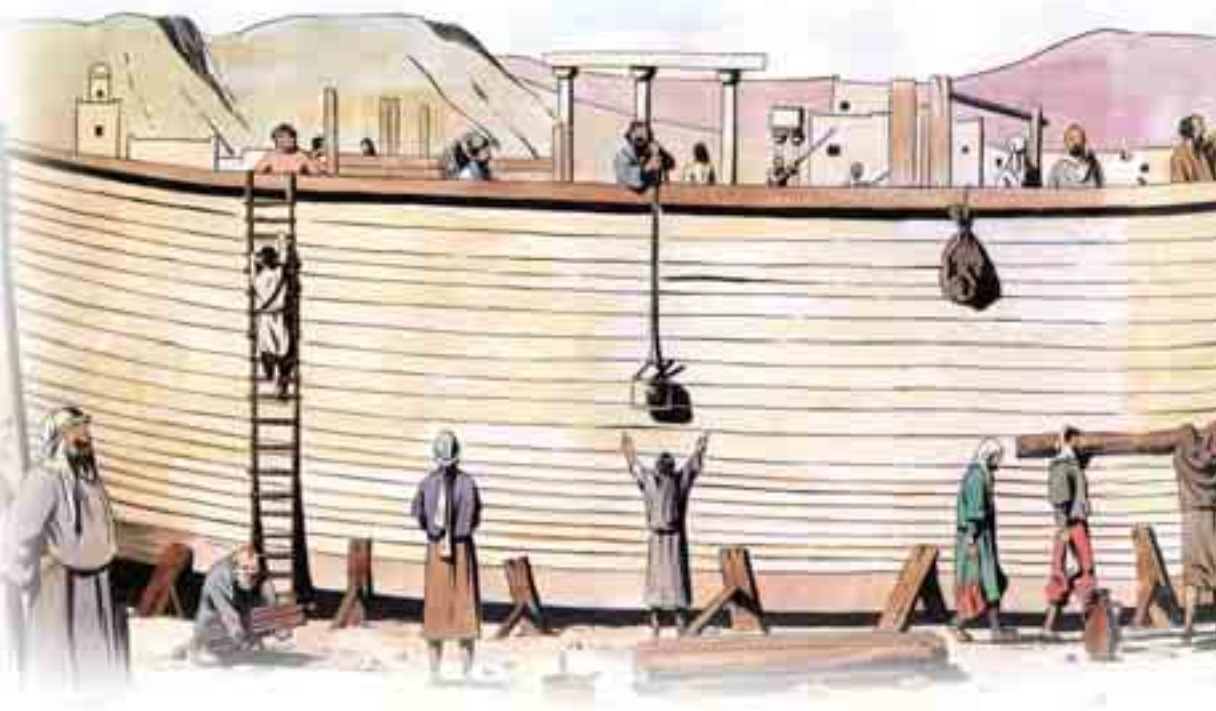
Mi smo i Nuha njegovom narodu poslali: “Ja sam vam opominjatelj jasni! Da nikome, osim Allahu, ne robujete, ja se, zbilja, bojim, za vas patnje na Danu mučnome!” (Hud, 25-26)

Uprkos svim upozorenjima, samo nekoliko ljudi je poslušalo Nuha. Zbog toga, Allah je naredio Nuhu da sagradi ogromnu lađu. Allah mu je rekao da će vjernici biti spašeni na tom brodu.

To što je Nuh gradio brod, iako nije bilo mora u blizini, čudilo je one koji nisu vjerovali u Allaha, i oni su ga ismijavali zbog toga. Oni koji nisu vjerovali, nisu znali šta će im se desiti, ali Allah jeste. Kada je brod napravljen, jaka kiša je lila danima, voda je sve poplavila. Ova prirodna katastrofa je potvrđena od strane naučnika. Na Srednjem Istoku, istraživanja ukazuju na to da su mnoge velike planine nekada bile pod vodom.

Na televiziji ste vjerovatno vidjeli mnoge poplave u različitim krajevima svijeta. U slučaju ovakvih nepogoda, ljudi se penju na krovove i čekaju na pomoć. Mogu ih spasiti samo helikopteri ili čamci. U vrijeme Nuha, a.s. samo ih je lađa mogla spasiti. Katastrofa, koja se naziva “Nuhova poplava”, zapravo je bila Allahova kazna narodu koji nije vjerovao Nuhu. Niko od nevjernika, koji su se oglušili na Allahova upozorenja nije bio spašen na Nuhovoj lađi jer su čekali da ih spasi neko drugi, a ne Allah. Oni se nisu pouzdali u Allaha nego u neka druga stvorenja.

Osim ako Allah neće, ništa nas ne može zaštititi. Ljudi tog vremena, koji su ovo poricali, penjali su se na vrhove

planina, ali se nisu mogli spasiti od utapanja. Samo je nekoliko ljudi vjerovalo u Allaha i ukrcalo se na lađu i tako se spasili. Izvršavajući Allahovu naredbu, sa sobom su ukrcali i par od svake životinjske vrste. U Kur'nu stoji:

*A poricao je i Nuhov narod prije njih, pa su roba
Našega u laž ugonili i govorili:*

*“Luda je!” i Nuh spriječen bi! I zazva on svog
Gospodara: ”Zbilja sam pobijeđen, pa se Ti osveti!”*

*Pa Mi vrata neba za vodu neprestanu otvorismo, I da
izvori na zemlji probiju učinismo, I voda se sastade
na zapovijed već određenu! A njega smo nosili na
onoj lađi od dasaka i čavala, Koja je plovila pred*

Našim očima; Nagrada je to za onoga koji je porican bio! I Mi je ostavismo kao znamenje, pa ima li ikoga ko bi se opomenuo? O, kakva je samo bila kazna Moja i opomena Moja! (El-Kamer, 9-16)

Svi poslanici koji su poslani pojedinim narodima propovijedali su uglavnom isto i pozivali narod da se klanjaju samo Allahu i slijede poslanike. Poslanici nisu tražili platu za svoje usluge, jer ljudi koji su poslani od

Allaha kako bi nam prenosili Njegove riječi to ne rade. Oni su sve radili u ime Allaha, jer Ga vole i boje Ga se. U međuvremenu susretali su se sa mnogim poteškoćama. Njihovi narodi su ih osuđivali i često mučili. Neki su čak nastojali ubiti svoje poslanike, neki su to i uradili. Ipak, pošto su se poslanici bojali samo Allaha i nikoga drugog to im nije teško padalo. Nikada nisu zaboravljali da će ih Allah nagraditi višestruko na ovom i onom svijetu.

POSLANIK IBRAHIM, A.S.

I u ovom poglavlju ćemo govoriti o raznim osobinama poslanika na koje nam je Allah skrenuo pažnju u Kur'anu.

Ibrahim, a.s. je bio jedan od ovih poslanika. Kada je bio mlad i dok nije bilo nikoga kraj njega ko bi mu ukazao na Allahovo postojanje, on je ispitivao nebo i to ga je dovelo do saznanja da je Allah sve stvorio. U Kur'anu se kaže:

I kad nastupi noć, on ugleda zvijezdu i reče: "Ovo je gospodar moj!" A pošto zađe, on reče: "Ne volim one koji zalaze!"

A kad ugleda Mjesec kako izlazi, reče: "Ovo je gospodar moj!" A kad zađe reče: "Ako me Gospodar moj na pravi put ne uputi, biću sigurno jedan od onih koji su zalutali."

A kad ugleda Sunce kako se rađa, on uzviknu: "Ovo je gospodar moj, ovo je najveće!" A pošto zađe, on reče: "Narode moj, ja nemam ništa s tim što vi Njemu druge ravnim smatrate!"

Ja okrećem lice svoje, kao pravi vjernik prema Onome Koji je nebesa i zemlju stvorio, ja nisam od onih koji Njemu druge ravnim smatraju!" (El-En'am, 76-79)

Ibrahim, a.s., govorio je svom narodu da se klanja samo Allahu i da nema drugog boga osim Njega:

"I kaži mi vijest o Ibrahimu

kad je oca svoga i narod svoj upitao: "Čemu se vi klanjate?"

*a oni odgovorili : "Klanjamo se kumirima i povazdan
im se molimo. "*

*A on je rekao: "Da li vas oni čuju kada se molite,
ili, da li vam mogu koristiti ili naškoditi?"*

*"Ne", odgovoriše, "ali mi smo upamtili pretke naše
kako tako postupaju."*

*"A da li ste razmišljali," upita on, " da su oni kojima
se klanjate*

*vi i kojima su se klanjali davni preci vaši,
doista, naprijatelji moji? Ali, to nije Gospodar
svjetova,*

Koji me je stvorio i na Pravi put uputio,

*Koji me hrani i poji,
i Koji me kad se razbolim, liječi,
i Koji će mi život oduzeti, i Koji će me poslije oživjeti,
i Koji će mi, nadam se, pogreške moje na Sudnjem
danu oprostiti!” (Eš-Šu’ara, 69-82)*

Neprijatelji Ibrahima, a.s., pokušali su ga ubiti dok ih je pozivao da vjeruju u Allaha. Oni su naložili veliku vatru i bacili ga u nju. Ali, Allah ga je zaštitio i spasio vatre. U Kur’anu se navodi:

“O vatro”, rekosmo Mi, “postani hladna, i spas Ibrahimu!” (El-Enbija, 69)

Allah je Onaj Koji sve stvara i upravlja njime. Allahovom voljom vatra nije spržila Ibrahima. Ovo je Allahovo čudo i dokaz Njegove moći. Sve biva Njegovom voljom i ništa se ne može desiti ako On to neće. Niko ne može povrijediti ili ubiti drugu osobu, osim ako Allah tako hoće. U Kur'anu nam Allah kaže:

Nijednom biću nije umrijeti bez Allahova naređenja

po Knjizi rokova! Ko ko želi nagradu ovoga svijeta, dat ćemo mu, ko želi nagradu onoga svijeta, dat ćemo mu! A zahvalne ćemo nagraditi! (Ali Imran, 145)

Ibrahim, a.s., nije umro, iako je bio bačen u vatru, jer nije došlo njegovo vrijeme smrti koje je Allah odredio. Allah ga je spasio iz vatre.

U jednom ajetu, Allah nam govori o tome kako je Ibrahim, a.s. bio čovjek čiji je karakter primjer drugima:

A Ibrahim je, doista, blag, sažaljiv i Allahu odan bio. (Hud; 75)

Allah voli ljude koji su mu odani svim srcem. Kao što nam i ovaj ajet govori biti poslušan, imati dobar karakter i pokoravati se Allahovim naređenjima su osobine koje nas vode ka Allahu.

POSLANIK MUSA, A. S.

Musa, a.s., je poslanik kojeg Allah često spominje u Kur'anu. Allah je Musau objavio Tevrat, ali danas je ta knjiga poznata kao Tora kod jevreja, odnosno Stari Zavjet kod kršćana. Ona je izgubila vjerodostojnost, jer su je mnogi dopisivali i mijenjali. Ali kršćani i jevreji čitaju te knjige tvrdeći da su one nastale od originalne objave. Jevreji su skrenuli s Pravog puta, jer vjeruju u knjigu koja je toliko puta dopisivana da to nije knjiga koja je objavljena Musau, a.s., od Allaha.

Znamo skoro sve o životu i dobrim osobinama Musaa, a.s, iz Kur'ana. Kraljevi u drevnom Egiptu su se zvali "faraoni". Većina faraona su bili oholi ljudi koji nisu vjerovali u Allaha i koji su sebe smatrali bogovima. Allah je

Nakon Musaove smrti, neki ljudi sa zlim namjerama su promijenili Tevrat. Tako su nastale knjige, Tora i Stari Zavjet, koje su uveliko različite od prave knjige koja je objavljena Musau,a.s.

poslao Musaa jednom od najokrutnijih faraona ikada.

Jedna od stvari na koje trebamo obratiti pažnju tokom ove priče o Musau, a.s., jeste sudbina. Sljedeći događaji su ga doveli do faraonove palate.

U vrijeme kada je Musa, a.s., rođen, faraon je zapovijedio svojim vojnicima da ubiju svako muško dijete koje se rodi u njegovoj zemlji. Musa, a.s., je bio u toj opasnosti. Allah je rekao njegovoj majci da ostavi dijete u kolijevku i pusti niz rijeku, te joj obećao da će joj ga vratiti kao poslanika. Majka je stavila Musaa u korpu i pustila niz

vodu. Ova kolijevka je plovila naokolo i naposljetku dospjela do obale faraonove palate gdje ga je ugledala faraonova žena. Ona je uzela bebu i odlučila da ga unese u palatu. Tako je faraon, nesvjesno, usvojio osobu koja će mu kasnije tumačiti Allahove riječi i ukazivati na mahane faraonovih vjerovanja. Allah je sve obuhvatio svojim znanjem, i On je već znao da će faraon uzeti Musaa na svoju palatu.

Djeca Izraela bila su robovi egipatskog faraona. Ovi ljudi su obavljali najteže poslove.

Kada je Musa, a.s., rođen, Allah je znao da će on biti ostavljen na rijeci, da će ga faraon uzeti i da će na kraju Musa, a.s., postati poslanik. Tako je Allah predodredio Musaovu, a.s., sudbinu i obratio se njegovoj majci.

Na ovoj tački moramo obratiti pažnju na činjenicu da svaki detalj koji se desio u njegovom životu je prema već određenoj sudbini.

Kada je postao mladić, Musa, a.s., je napustio Egipat.

Okrutni faraon je mučio one koji su slijedili Musaa ,a.s., i porobio ih je.

Nakon nekog vremena, Allah ga je učinio poslanikom i dao mu kao podršku brata, Haruna, a.s.

Obojica su se vratili faraonu i prenijeli mu Allahovu poruku. To je bio težak zadatak jer su bez ikakvog oklijevanja morali pozvati najokrutnijeg vladara da se pokori Allahu. Ovako ga je Musa, a.s., pozvao:

Zatim smo, poslije njih, poslali Musaa faraonu i glavešinama njegovim s dokazima Našim, ali oni u njih nisu povjerovali, pa pogledaj kako su skončali oni koji su nered činili.

I Musa reče: “O, faraone, ja sam poslanik Gospodara svjetova!”

“Dužnost mi je da o Allahu samo istinu kažem. Donio sam vam jasan dokaz od Gospodara vašeg, zato pusti da idu sa mnom sinovi Israilovi!”

(El-E'raf, 103-105)

Faraon je bio ohol i ponosan čovjek. Pretpostavljajući da on sve drži pod kontrolom, on se pobunio protiv Allaha. Faraon nije bio dovoljno mudar da shvati da mu je Allah podario sve što je imao, snagu, zemlju i posjede.

Faraon se protivio Musau, a.s., nije vjerovao u

Kada je postalo očito da će faraon smaknuti Musaa, a.s., i sve vjernike, oni su pobjegli iz Egipta pod vođstvom Musaa, a.s.

Musa, a.s. i Djeca Izraela su se našli zarobljeni između mora sa jedne i faraonove vojske, koja ih je progonila, sa druge strane. Ali, čak i u tako beznadežnoj situaciji, Musa, a.s., nikada nije očajavao i gubio vjeru u Allaha. Allah je čudesno razdvojio mora na dva dijela i napravio stazu po morskom dnu kako bi djeca Izraela i Musa, a.s., prešli na drugu obalu. Kada su oni dospjeli do obale, more se opet sastavilo i potopilo faraonove vojnike. Ovo je jedno od čuda kojima je Allah obdario Musa, a.s.

Allaha, i kako smo već rekli bio je jako okrutan čovjek. On je djecu Izraela načinio svojim robovima. Kada je postalo očito da će faraon smaknuti Musaa, a.s., i sve vjernike, oni su pobjegli iz Egipta pod vođstvom Musaa, a.s. Djeca Izraela našli su se zarobljeni između mora sa jedne i faraonove vojske, koja ih je progonila, s druge strane. Ali,

čak i u tako beznadežnoj situaciji, Musa, a.s., nikada nije očajavao i gubio vjeru u Allaha. Allah je čudesno razdvojio mora na dva dijela i napravio stazu po morskom dnu kako bi djeca Izraela i Musa, a.s., prešli na drugu obalu. Kada su oni dospjeli do obale, more se opet sastavilo i potopilo faraonove vojnike.

Allah ovaj čudesni događaj opisuje u Kur'anu ovako:

Tako je bilo sa faraonovim ljudima i onima prije njih: dokaze Gospodara svoga nisu priznavali, pa smo ih Mi, zbog grijehova njihovih, uništili, a faraonove ljude smo potopili, - svi su oni nevjernici bili (El-Enfal, 54)

U trenutku kada je faraon shvatio da umire, on je izrekao da vjeruje u Allaha i tako se pokušao spasiti. Mi ne znamo da li je vrijedilo ovo njegovo kajanje, jer Allah oprašta samo onima koji se iskreno pokaju i kada je to prije samog momenta smrti. Allah je Svemilostan. Ako se kajanje osjeti samo u trenutku umiranja i ako nije iskreno, takvo izmotavanje neće spasiti nikoga. Možda je ovo bio slučaj s faraonom. Ali, to zna samo Allah. Kako ova priča kazuje, mi moramo živjeti onako kako bismo zadovoljili Allaha našim životima i izbjegli faraonove greške. Ako počnemo grijешiti, kajanje u trenutku smrti možda neće pomoći.

*Junuz je,
prvo, bio je
bačen u more
sa broda na
kojem je plovio.
Onda ga je
progutala ogromna riba.
Allah je spasio Junuza, a.s., iz
ove bezizlazne situacije.*

POSLANIK JUNUZ, A.S.

Bez obzira kako beznadežna i teška situacija bila, uvijek moramo vjerovati u Allaha i od Njega tražiti pomoć. Kao što smo već rekli, Musa, a.s nikada nije očajavao, čak ni kada se našao između faraonove vojske i Crvenog mora, nego se oslonio na Allaha. Junuz, a.s., nam je još jedan primjer dobrog karaktera.

Iako je bio obavezan da ih upozori, Junuz, a.s. je ostavio svoj narod bez upozorenja. Zbog toga ga je Allah stavio na kušnju više puta: prvo, bio je bačen u more sa broda na kojem je plovio. Onda ga je progutala ogromna riba. Ovo ga je natjeralo da se duboko pokaje zbog svog

ponašanja; on je zatražio utočište kod Allaha i molio Ga. U Kur'anu stoji:

I Zunnunu kada se srdi ode i pomisli da ga nećemo kazniti, - pa poslije u tminama zavapi: “Nema boga, osim Tebe, hvaljen neka si! A, ja sam se zaista ogriješio prema sebi!” (El-Enbija, 87-88)

U Kur'anu piše i šta bi mu se desilo da nije vjerovao u Allaha i molio Mu se:

I da nije bio jedan od onih koji Allaha hvale, sigurno bi ostao u utrobi njenoj do Dana kada će svi biti oživljeni, i Mi ga izbacismo na jedno pusto mjesto, a on je bio bolan,

i učinismo da iznad njega izraste vriježa jedne tikve. I poslamo ga stotine hiljada ljudi, i više. (Es-Safat, 143-147)

Allah je spasio Junuza, a.s., iz istinski beznadežne situacije. Ovo je očit znak da nikada ne smijemo zaboraviti na Allahovu pomoć. Junuzova, a.s., iskustva su lekcije za sve vjernike. Mi nikada ne smijemo posustati, bez obzira na kakve teškoće nailazili, uvijek se moramo moliti Allahu i od Njega tražiti pomoć.

POSLANIK JUSUF, A.S.

U Kur'anu nailazimo na detaljne opise Jusufovih iskustava. Sada ćemo ukratko opisati jedno od njih i spoznati Jusufov uzorni karakter.

Jusuf je bio jedan od Jakubovih, a.s., sinova. Kada je bio mali, njegova braća su ga bacila u bunar jer su bili jako ljubomorni na njega. Rekli su njegovom ocu da ga je pojeo vuk. Neki su ga putnici našli u bunaru i prodali ga jednom bogatašu iz Egipta. Tamo je on oklevetan i kasnije poslan u

tamnicu gdje je ostao godinama.

Na kraju je dokazano da je on bio nevino optužen i oslobodili su ga. Postao je veoma mudra i povjerljiva osoba i zbog toga mu je vladar Egipta povjerio upravljanje riznicama i magacinima. Do tada, Jusuf je oprostio svojoj braći što su ga bacili i doveo je njih i roditelje da žive kod njega.

Jusuf, a.s, je bio uzoran karakter. Allah ga je stavljao na kušnju više puta, spasio ga iz bunara iz kojeg je bilo nemoguće izaći, spasio ga teške situacije tako što ga je sklonio u zatvor, a zatim ga je spasio iz zatvora i povratio njegov ugled i podario mu cijenjeno mjesto u društvu. U svakoj situaciji, Jusuf, a.s, se obraćao i molio Allaha. Uprkos tome što je nevin dospio u zatvor na nekoliko godina, nikada nije zaboravio da je to samo Allahova kušnja. U zatvoru je svima oko sebe uvijek pričao o Allahovoj moći i veličini. Njegova odanost i poslušnost Allahu u ovako okrutnim uvjetima nam pokazuje primjer dobrog karaktera.

POSLANIK EJUB, A. S.

Biti jak i nositi se sa svim situacijama na koje naiđemo je važna osobina koju trebaju posjedovati muslimani. Ejub, a.s., je bio iskušan gubitkom porodice i bogatstva, i teškom bolešću koja ga je napatila. Ejub, a.s., je tražio pomoć samo od Allaha i čvrsto vjerovao u Njega. Allah je uslišio njegove

molitve i naučio ga kako da prevaziđe patnje. U Kur'anu je opisan njegov karakter i njegove dove:

I sjeti se roba naša Ejuba kada je Gospodaru svome zavapio: "Šejtan me na zlo navraća i misli lažne mi uliva!"

"Udari nogom o zemlju, - eto hladne vode za kupanje i piće!-

i Mi smo mu iz milosti Naše čeljad njegovu darovali i još toliko uz njih,

da bude pouka za one koji imaju pameti! (Sad, 41-44)

Čim nas sustignu neke poteškoće ili imamo probleme, mi odmah padamo u očaj. Neki se ljudi čak počnu buniti

protiv Allaha. Međutim, ovakvo ponašanje Allah ne voli. Kao što pokazuje Ejubov primjer, Allah može poslati razne probleme svojim robovima, ali takve nedaće treba samo da očvrstu vjernika i testiraju njegovu odanost Allahu.

U svim situacijama mi moramo moliti Allaha za pomoć i vjerovati u Njega. Moramo biti strpljivi poput Ejuba, a.s. i stalno se obraćati Allahu. Samo će nam tako Allah olakšati probleme na ovom i onom svijetu.

POSŁANIK ISA, A. S.

Allah je stvorio Isa, a.s., na poseban način. Kao i Adema, a.s., Allah ga je stvorio bez oca. U Kur'anu stoji ovako:

Isaov slučaj je u Allaha isti kao i slučaj Ademov: od zemlje ga je stvorio, a zatim rekao : “Budi!” – i ono bi. (Ali Imran, 59)

U Kur'anu se Isa, a.s. spominje kao “sin Merjemin”. Merjema je bila plemenita žena koja je Allahov uzor svim ženama. Ona je bila neiskvarena žena i velika vjernica. Allah joj je dao Isaa preko meleka Džibrila, čudom bez oca, i obznanio joj vijest da će njen sin biti poslanik.

Allah je učinio Isaa svojim poslanikom i objavio mu Indžil. Nakon Isaovog nestanka, i Indžil su izmjenili ljudi. Danas ne postoji originalni Indžil nego knjige koje kršćani nazivaju Evanđeljima i koje nisu pouzdane. Allah je naredio

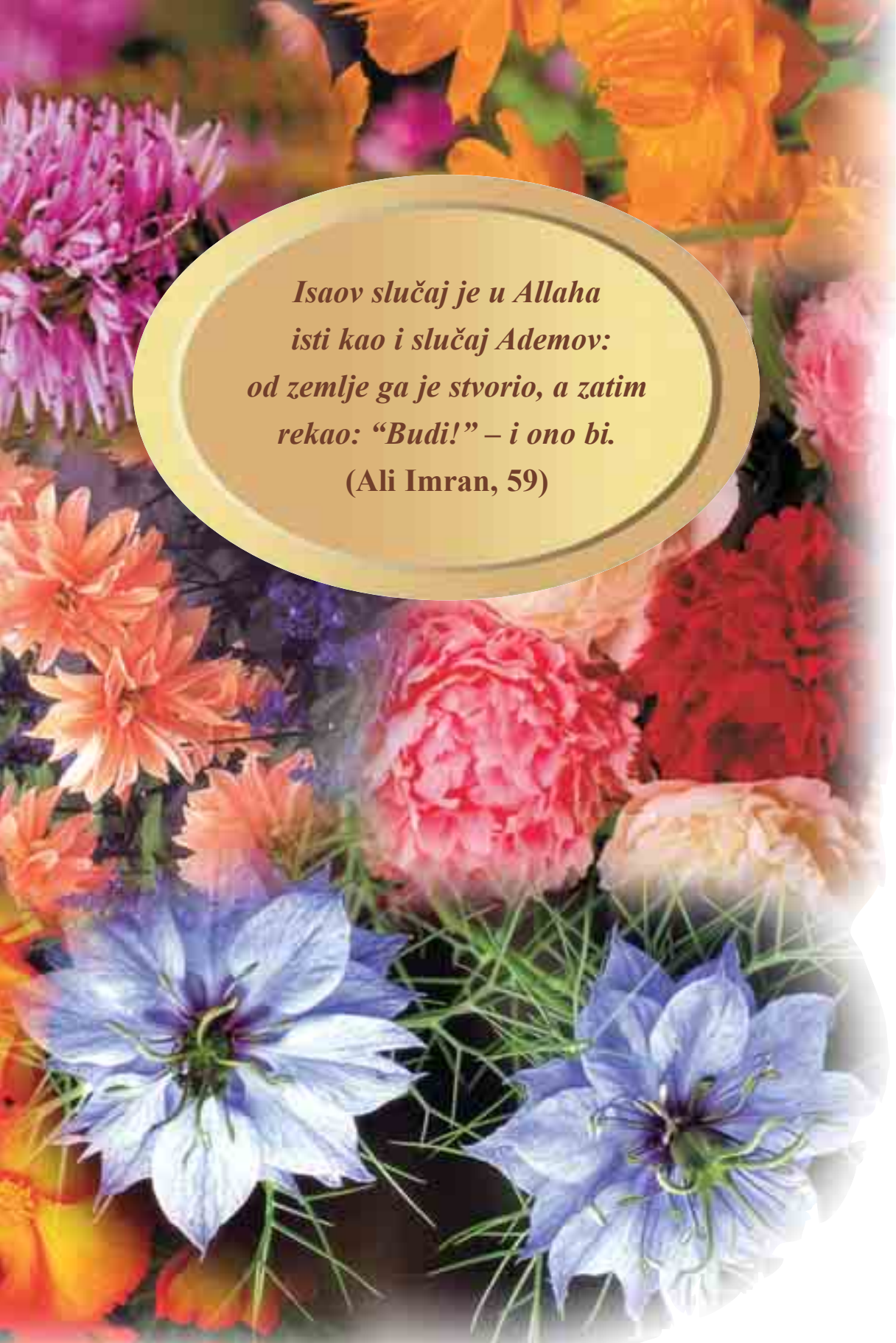
Isau da poziva narod na Pravi put i podario mu mnoga čuda. On je govorio još u kolijevci i pričao ljudima o Allahu. Isau je saopštena i sretna vijest o dolasku Muhammeda (Ahmeda), s.a.v.s., Allahovog vjerovjesnika koji će doći nakon njega, što se u Kur'anu kazuje ovako:

A kada Isa, sin Merjemin, reče: “O sinovi Israilovi, ja sam vam Allahov poslanik da vam potvrdim prije mene objavljeni Tevrat i da vam donesem radosnu vijest o poslaniku čije je ime Ahmed koji će poslije mene doći” i kad im je donio jasne dokaze, oni rekoše: “Ovo je prava vradžbina!” (Saf, 6)

U njegovo vrijeme, jako je malo ljudi vjerovalo Isau i pomagalo mu. Isaovi neprijatelji su napravili plan da ga ubiju. Mislili su da su ga zarobili i razapeli ga. Ali, u Kur'anu nam Allah kaže da ga oni nisu ubili:

I zbog riječi njihovih: “Mi smo ubili Mesiha, Isaa, sina Merjemina, Allahova poslanika”... A nisu ga ni ubili ni raspeli, već im se pričinilo. Oni koji su se o njemu u mišljenju razilazili, oni su sami u sumnji bili; O tome nisu ništa pouzdano znali, samo su nagađali; a sigurno je da ga nisu ubili. (En-Nisa, 157)

*Isaov slučaj je u Allaha
isti kao i slučaj Ademov:
od zemlje ga je stvorio, a zatim
rekao: “Budi!” – i ono bi.
(Ali Imran, 59)*

Nakon nestanka Isaa, a.s., njegovi neprijatelji su pokušavali mijenjati ono čime ih je on podučio o vjeri. Oni su počeli slikati Isa, a.s., i Merjemu kao nadnaravna bića i smatrati ih bogovima. I danas postoje oni koji vjeruju u ova lažna uvjerenja. Allah nam Isaovim riječima pokazuje da su to lažna vjerovanja:

A kada Allah rekne: “O Isa, sine Merjemin, jesi li ti govorio ljudima: “Prihvatite mene i majku moju kao dva boga uz Allaha!” – on će reći: “Hvaljen neka si Ti! Meni nije prilično da govorim ono što nemam pravo. Ako sam ja to govorio Ti to već znaš, Ti znaš šta ja znam, a ja ne znam šta Ti znaš; samo Ti jedini sve što je skriveno znaš.

Ja sam im samo ono govorio što si mi Ti naredio: “Klanjajte se Allahu, i mome i svome Gospodaru!” I ja sam nad njima bdio dok sam među njima bio, a

kad si mi dušu Ti uzeo, Ti si ih jedini nadzirao; Ti nad svim bdiš” (El-Maida, 116-117)

Nakon njegovog nestanka, broj ljudi koji vjeruju da je on bog neprestano raste. Oni su na pogrešnom putu jer slijede Bibliju, koja je i sama mijenjana mnoštvo puta raznim brisanjima i dodavanjima teksta. Jedini Pravi put je onaj kojim nas je uputio Muhammed, a.s. i koji je objašnjen u Kur'anu jer je to jedina neiskrivljena Objava od Allaha.

ALLAHOV VJEROVJESNIK, MUHAMMED, S.A.V.S.

Pošto je on posljednji poslanik živio je prije 1400 godina, mi znamo mnogo o životu Muhammeda, a.s.

Ljudi su iskrivili sve religije koje im je Allah prije njega objavio. Zbog toga je zadnja Objava, za koju će ljudi biti odgovorni do Sudnjeg dana, poslana je našem Poslaniku, s.a.v.s., da ispravi sve greške koje su unesene u stare religije. Allah u Kur'anu govori o tome šta On želi od svojih robova.

Naš Poslanik, s.a.v.s., također je iskusio mnoge teškoće dok je prenio Allahovu poruku ljudima. Iako on za ovu svoju misiju nikada nije tražio platu, niti je od nje imao materijalne koristi, Poslanik je mnogo puta bio neutemeljeno optuživan.

Bio je prisiljen da izbjegne iz Meke, grada u kojem je rođen. Prvi muslimani koji su ga slijedili, također su

*Došao vam je Poslanik, jedan
od vas, teško mu je što će te na
muke udariti, jedva čeka da
Pravim putem pođete, a prema
vjernicima je blag i milostiv.*

(Et-Tevba, 128)

protjerani, neki od njih su bili izloženi teškim mučenjima. Ali, Allah nije dopustio nevjernicima da skrnave našu vjeru islam, i ona je od tada do dana današnjeg ostala ista. Sukladno Allahovom obećanju, svaka riječ u Kur'anu je sačuvana netaknuta.

Muhammed, a.s., pozvao je u vjeru sve ljude, čak i one koji žive danas. Allah je svim ljudima naredio da slijede Poslanika, i u mnogim ajetima ističe da je slijediti Poslanika zapravo način da se slijedi Allahov put. Zbog ovog razloga jedan od osnovnih principa islama je slijediti Poslanika, s.a.v.s. Pokoravati se naredbama Poslanika, a.s., sigurno je jedan od načina kako da pokažemo svoju pokornost Allahu.

U Kur'anu Allah nam navodi neke od osobina našeg Poslanika koji je dat kao primjer svim ljudima. Neki ajeti govore:

Došao vam je Poslanik, jedan od vas, teško mu je što će te na muke udariti, jedva čeka da Pravim putem pođete, a prema vjernicima je blag i milostiv.

(Et-Tevba, 128)

U ovim ajetima koji počinju sa "Reci...", Allah govori Poslaniku kako da prenosi Njegovu poruku. Ovim ajetima, kao i mnogim drugim Poslanik je prenosio Allahovu poruku ljudima. Njegova žena, Aiša, je govorila: "Njegov karakter je bio Kur'an". Mislila je na to kako je Poslanik bio otjelovljenje onoga što Kur'an naređuje, te da je sunnet praktično pokazivanje kako slijediti Kur'an. Allah tvrdi da

oni robovi koje se boje Allaha i žele da im bude oprošteno, moraju slijediti Poslanika, s.a.v.s.:

Reci: “Ako Allaha volite, mene slijedite, i vas će Allah voljeti i grijehe vam oprostiti!”, a Allah prašta i samilostan je. (Ali Imran, 31)

Kako je rečeno u ovim ajetima, ako želimo da nas Allah voli, moramo slijediti ono što nam je Poslanik rekao i djelom pokazao.

KUR'ANSKE MUDŽIZE

Ranije smo već spominjali da je najveća mudžiza (čudo) koja je data Poslaniku, s.a.v.s, Kur'an. Kur'an je čovječanstvu objavljen prije 1400 godina, ali u njemu su napisane neke činjenice koje je čovječanstvo moglo otkriti tek nedavno.

Od biljaka do planeta, ljudi do životinja Allah je stvorio sve u univerzumu. Naš Gospodar već zna ono što mi još nismo otkrili do sada i o tome nam govori u Kur'anu. Ove stvari mi možemo izučiti samo kada nam Allah dopusti, i tada shvatimo čudesnost Kur'ana.

Kur'an sadrži mnoga naučna čuda. Sada ćemo govoriti o nekima od njih.

(Za više informacija, pogledajte u knjizi Kur'anske mudžize).

KAKO JE NASTAO SVEMIR

Nastanak svemira opisan je u Kur'anu sljedećim ajetima:

On je stvorio i nebesa i Zemlju iz ničega. (El-En'am, 101)

U prvom dijelu knjige, detaljno smo opisali kako je nastao svemir iz ničega prije 15 milijardi godina.

Nauka dvadesetog stoljeća nam je tek omogućila da dobijemo naučne dokaze tog velikog događaja. To znači da nisu postojala naučna istraživanja o tome prije 1400 godina. Ali, Allah nam je otkrio ovu činjenicu u gore navedenim ajetima prije 1400 godina. Ovo je jedna od mudžiza u Kur'anu i dokaz da je Allahov govor.

ORBITE

Mnogi od vas znaju da naša planeta, kao i većina drugih nebeskih tijela ima svoju orbitu. Sva veća tijela u svemiru imaju odvojene orbite. Zbog toga se ona kreću veoma precizno određenim putanjama. Ova naučna činjenica je otkrivena tek nedavno, a u Kur'anu je izrečen prije 1400 godina.

I noć i dan Njegovo su djelo, i Sunce i Mjesec i sve što u orbiti plovi. (El-Enbija, 33)

U ovom ajetu, Allah nam govori o jednoj naučno dokazanoj tvrdnji koja je nedavno otkrivena. U vrijeme kada je Kur'an spušten, ljudi nisu znali da se nebeska tijela kreću po ustaljenim putanjama. Allah sve zna i svojim robovima govori ono što On hoće.

MORA KOJA SE NE MIJEŠAJU

Jedna od osobina mora koja je skoro otkrivena spomenuta je u Kur'anu:

Pustio je dva mora da se dodiruju, između njih je pregrada i oni se ne miješaju. (Er-Rahman, 19-20)

Ova osobina je takva da kada se dva mora sastave, njihova se voda ne miješa nikako, i ovo su nedavno otkrili okeanografi. Zbog sile koja se u fizici naziva "površinski napon", susjedne vode se ne miješaju. Uzrokovano različitom gustoćom vode, različit površinski napon ne

dopušta da se dvije vode miješaju, kao da postoji zid među njima.

Zanimljivo je da je ovo rečeno u Kur'anu davno prije nego su ljudi imali pojma o fizici, površinskom naponu ili okeanografiji.

OKRUGLA ZEMLJA

U vrijeme kada je Kur'an spušten, ljudima su imali različita vjerovanja u pogledu astronomije. Neki su mislili da je Zemlja ravna, drugi su imali neke svoje teorije. Tada niko nije znao da je Zemlja okrugla. Međutim u Kur'anu postoje navodi da je Zemlja okrugla. Ajeti koji to govore su:

Stvorio je nebesa i Zemlju s Istinom. Zavija noću dan, i zavija danom noć. I potčinio je Sunce i Mjesec. Svako plovi roku određenom. Zar nije On Moćni, Oprosnik? (Ez-Zumer, 5)

Arapska riječ “*takwir*” je prevedena kao “*zavijati*”. U našem jeziku to znači motati jednu stvar oko druge (kao, naprimjer, klupko, ili zavoj oko prsta). Dan i noć se mogu obmotavati jedno oko drugog samo ako je Zemlja okrugla. Rekli smo već da su Arapi koji su živjeli u vrijeme Objave

vjerovali da je Zemlja ravna. Znači da je činjenica da je svijet okrugao spomenuta u Kur'anu još tada, a naučnici su je otkrili tek u 17. stoljeću. Allah ljude uči samo istinu.

Kako je Kur'an Allahova riječ, najtačnije riječi su upotrijebljene kako bi se opisao univerzum. Nije moguće da čovjek izabere baš ove riječi. Ali, pošto Allah zna sve On može pružiti ljudima ove dokaze samo kad On hoće.

OTISCI PRSTIJU

Tamo gdje u Kur'anu stoji da je Allahu lahko vratiti ljude u život nakon što umru, posebno se ističu i ljudski otisci prstiju:

Računa li čovjek da nećemo sastaviti kosti njegove? Svakako! Kadri smo da stvorimo jagodice njegove ponovo! (El-Kijama, 3-4)

Sada ispitajte svoje otiske prstiju. Svaki čovjek ima jedinstvene otiske prstiju. Čak i da imate blizanca opet bi vaši otisci bili različiti. Svemogući Allah nas može ponovo stvoriti sve do najmanjeg detalja. Treba li spomenuti da je značaj otisaka prstiju i činjenica da svaka osoba ima različite otiske otkrivena tek u 19. stoljeću. A Allah nam je skrenuo pažnju na njih u Kur'anu još prije 1400 godina.

Postoji i niz drugih tema koje su čudesno spomenute u

Kur'anu. Ovdje smo naveli samo par koji trebaju da pokažu kako je Kur'an Allahova riječ.

U Kur'anu nam Allah govori sljedeće:

Pa zašto ne razmisle o Kur'anu? A da je od nekog drugog mimo Allaha, sigurno bi u njemu našli proturječnost mnogu. (En-Nisa, 82)

Kako je i navedeno u ovim ajetima, Kur'an nam daje tačna saznanja. Sa napretkom nauke, sve veći broj mudžiza u Kur'anu se otkriva i dokazuje da je Allahova Objava. Sada je naš zadatak da učimo i praktikujemo naredbe koje nam je Allah naveo u Kur'anu. Allah nam u mnogim ajetima zapovijeda da se ponašamo u skladu s Kur'anom:

A ova Knjiga koju objavljujemo, blagoslovljena je; zato je slijedite i bojte se Allaha, da bi vam se smilovao. (El-En'am, 155)

Uistinu, on je opomena, pa ko hoće imat će ga na umu. (Abese, 11-12)

KAKVI TREBAMO BITI DA BI ALLAH BIO ZADOVOLJAN NAMA

Kur'an, koji je vodič cijelom čovječanstvu, Allahov je govor. Mi možemo postati osobe kakvim je Allah zadovoljan tako što čitamo Kur'an i ponašamo se u skladu sa njim. Ovo je veoma lahko za postići. Međutim, i dalje, mnogi ljudi prave greške te ne poštuju Allahove naredbe i nemaju osobine koje nam Allah preporučuje. Kad bi se jednoga dana svi ljudi oko nas počeli pokoravati Allahu i usvojili osobine koje nam Allah preporučuje, svijet bi postao mnogo ljepše mjesto za život. Sada da ukratko navedemo ove osobine koje trebamo posjedovati.

Svi mi znamo da je Allah stvorio čovjeka. Stoga Allah najbolje zna sve dobre i loše osobine čovjeka. Čovjek može zavarati drugog čovjeka, ali ne može nikada ništa sakriti od Allaha. Za razliku od nas, Allah poznaje misli svakog čovjeka. Zato, ljudi uvijek moraju biti iskreni prema Allahu. Jedan ajet kazuje:

Reci: “Skrivali vi šta je u grudima vašim ili to otkrivali, zna ga Allah. I zna šta je na nebesima i šta je na Zemlji”, a Allah je nad svakom stvari posjednik moći. (Ali Imran, 29)

Osoba koja je svjesna da Allah čuje svaku riječ koju izgovori i vidi sve što učini i da zna svaku misao koja joj prođe kroz glavu, nikada se ne bi usudila da uradi nešto loše, čak iako je skrivena od drugih ljudi. To znači da ako želite biti istinski dobri morate bez sumnje vjerovati u Allahovo postojanje, Njegovo jedinstvo, shvatati Njegovu moć i biti svjesni da On vidi i čuje sve. Ovo su preduvjeti za posjedovanje osobina koje Allah traži od svojih robova.

LJUBAV PREMA ALLAHU I VJEROVANJE SAMO U NJEGA

Vaši roditelji vas vole i vi volite njih. Oni te štite i brinu se za tebe, ti im vjeruješ i ako naiđeš na problem oni su uvijek tu da ti pomognu. Da li ste ikada razmišljali koliko volite Allaha i koliko Mu vjerujete.

Allah se brine o svim bićima koja je stvorio. Zahvaljujući Njegovoj neograničenoj milosti mi uživamo u bezbroju

blagoslova koja nam je pružio.

Allah je stvorio Sunce da možemo živjeti na Zemlji, stvorio je i povrće, voće i životinje za nas. Mi imamo hljeb, mlijeko, meso i hiljade ukusnih jela jer nam je to Allah omogućio.

Allah je stvorio kišu kako bismo imali čistu vodu za piće, Allah je stvorio i okeane, neprekidna skladišta slane vode. Bez kiše ne bi bilo ni čiste ni slane vode. Voda je neophodna za naš život. Kao što znate čovjek može bez vode živjeti samo par dana.

Allah nam je podario i imuni sistem u tijelu kako bi nas odbranio od bakterija i virusa. Zahvaljujući našem imunom sistemu, mi ne umiremo od virusa koji izaziva prehladu.

Pored ovoga, Allah je učinio da naša srca kucaju neprekidno tokom života. Kada bi se srce umaralo i tražilo da stane u određeno vrijeme, kao što mašine moraju, mi bismo bili mrtvi. Ali naša srca kucaju neprestano desetina godina i drže nas u životu.

Allah nam je dao oči da vidimo, uši da čujemo, noseve da mirišemo i jezike da kušamo. Ovo su samo neki od blagoslova kojima nas je Allah obdario. Ne možemo ni pobrojati sve blagoslove koje nam je dao. U jednom ajetu, Allah Koji je beskrajno milostiv kaže:

I daje vam od svačeg što od Njega tražite. A ako biste brojali blagodati Allahove, ne biste ih izračunali. Uistinu, čovjek je uveliko zalim, nezahvalnik! (Ibrahim, 34)

Kako ste shvatili iz Kur'ana, zaboravljanje da su svi ovi blagoslovi od Allaha, nezahvalnost Allahu za sve što nam je dao je veoma loše ponašanje. Allah ne voli one koji su nezahvalni.

Zauzvrat ovim blagodatima, Allah samo traži da Ga volimo i budemo Mu zahvalni. Njegova naredba je navedena u sljedećem ajetu:

I Allah vas izvodi iz trbuha majki vaših kad ne znate ništa. I načinio vam je sluh i vidove i srca, da biste vi zahvaljivali. (En-Nahl, 78)

Allah čuva vaše roditelje i sve druge ljude. Svi smo mi u Allahovoj milosti. Niko od ljudi nije u stanju uraditi ovo. Zbog toga, mi moramo voljeti Allaha i vjerovati u Njega.

Voljeti Allaha više nego ikoga drugog, vjerovanje u Njega i shvatanje da nam je On dao sve, osobine su kojima je Allah najviše zadovoljan kod nas.

*I daje vam od svačeg što
od Njega tražite. A ako biste
brojali blagodati Allahove, ne biste ih
izračunali. Uistinu, čovjek je uveliko
zalim, nezahvalnik!*

(Ibrahim, 34)

KAKO SE MORAMO PONAŠATI PREMA DRUGIM LJUDIMA?

Allah je zabranio ljudima da budu arogantni, lažljivi, da ismijavaju druge i da budu oholi. Biti častan i pošten su osobine kojima je Allah zadovoljan.

Često ljudi žive pod utjecajem drugih koji žive oko njih. Ako imaju loše prijatelje, oni bi mogli utjecati loše i na njih. Ali, osobe koje vjeruju u Allaha i shvataju da ih Allah uvijek vidi nikada neće zastraniti i uraditi nešto loše, bez obzira kako teška situacija bila. Ovakva osoba će postati dobar primjer onima koji su neposlušni i nepošteni.

Allah voli strpljive i izdržljive ljude. U Kur'anu strpljivost se zahtijeva u svakom momentu života, ne samo u problemima. Na strpljivost i izdržljivost kod ljudi koji vjeruju u Allaha ne utječu ni ljudi ni događaji. Ljudi koji se ne boje Allaha su dobri i strpljivi samo pred ljudima od kojih očekuju neku korist, ali oni se ne ponašaju uvijek lijepo. Takvi ljudi kada osjete da nemaju više interesa da budu strpljivi odmah se počnu ponašati drugačije. Ljudi koji vjeruju uvijek nastoje da se ponašaju lijepo. Oni se prema svima ophode lijepo bez obzira na okolnosti i ponašanje drugih ljudi. Čak i kada se naljuti, vjernik se mora kontrolisati i pokazati strpljenje. U jednom ajetu Allah zapovijeda ljudima da budu strpljivi:

O vi koji vjerujete! Istrajte i budite strpljiviji, i rasporedite se i bojte se Allaha, da biste vi uspjeli. (Ali Imran, 200)

Strpljivi poslanici koji su spomenuti u Kur'anu dati su nam kao primjer. Kao što se sjećate, patnje Ejjubove, a.s., su trajale jako dugo. Ali ovaj plemeniti Allahov rob je pokazao strpljenje i molio se Allahu. Allah je uslišio njegove dove i spasio ga.

Nuh, a.s., je pokazao svoje strpljenje kada ga je njegov narod ismijavao dok je gradio lađu. On je tada ostao smiren i pribran. Ovo su posebni primjeri strpljivosti kod ovih plemenitih ljudi. Allah u mnogim ajetima govori kako voli strpljive robove.

Nasuprot njima, Allah ne voli arogantne i ohole ljude. Svi ljudi na svijetu nisu isto bogati. Neki imaju prelijepu kuću i skupa auta, dok neki nemaju ništa, ali to ne treba da mijenja ponašnje ni jednih ni drugih. Allah ne voli one koji misle da su bolji od svog prijatelja zato što on nema lijepu odjeću ili igračke. Allah naređuje da ljude cijenimo po njihovoj vjeri, a ne po izgledu.

Za Allaha mjera nisu ni bogatstvo ni moć, ni ljepota ni snaga. Allah vrednuje ljude prema njihovoj “taqwi”(bogo-bojznosti), ljubavi i odanosti prema Njemu i po ponašanju u skladu s Kur’anom. Ukoliko se pridržavamo ovih uvjeta, postajemo bolji Allahu. U Kur’anu postoji priča o Karunu koja nam treba biti lekcija.

Karun je bio jako bogat čovjek. Imao je toliko kovčega sa blagom da je njihove ključeve nosilo više ljudi. Nevjernici su težili da postanu poput njega i da imaju sve što ima i Karun. Ali Karun je bio veoma ohol čovjek i nije se pokoravao Allahu. On nije htio priznati da mu je Allah dao sve što ima. Zato je Allah poslao strašnu kaznu Karunu. On i svo njegovo blago su nestali jedne noći. Tada su svi oni koji su htjeli da budu, kao on bili zahvalni što to nisu. Svi su shvatili da je to kazna od Allaha. Karun je spomenut u Kur’anu:

Pa je izlazio narodu svom u sjaju svom. Oni koji žele život dunjaluka govorili su: “O da nam je slično šta je dato Karunu! Uistinu, on je posjednik sreće goleme.”

A oni kojima je dato znanje rekoše: “Teško vama! Allahova nagrada je bolja za onog ko vjeruje i radi dobro; a nju će susresti samo strpljivi.” Pa smo dali

da njega i kuću njegovu proguta zemlja. Tad on nije imao nikakvu skupinu (da) ga pomognu mimo Allaha, i nije bio od onih koji se mogu odbraniti.

I osvanuše oni koji su njegovo mjesto željeli jučer, govoreći: “Ah, Allah pruža opskrbu kome hoće od robova Svojih i uskraćuje. Da nije Allah bio dobar prema nama, sigurno bi dao da nas proguta. Ah, ne uspijevaju nezahvalnici.” (El-Kasas, 79-82)

Kur'an nam govori da je ogovaranje djelo koje Allah ne voli. Špijuniranje tuđih grešaka i davanje povoda ljudima da nekoga ismijavaju su djela koja moramo obavezno izbjegavati, ako se bojimo Allaha. U Kur'anu Allah je zabranio tračanje:

O vi koji vjerujete! Klonite se mnogo sumnje; uistinu, neka sumnja je grijeh. I ne uhodite i ne ogovarajte jedni druge! Voli li ijedan od vas da jede meso brata svog mrtvog? Pa - mržite to! I bojte se Allaha. Uistinu! Allah je primalac pokajanja, Milosrdni. (El-Hudžurat;12)

Kao što je rečeno u ovim ajetima ogovaranje je

odvratno poput jedenja mesa mrtvog brata.

Allah nam naređuje da se uvijek ponašamo lijepo. Život je poklon od Allaha kako bismo ga slijedili na Njegovom putu. Danas, većina ljudi nije svjesna ovoga. Umjesto da udovoljavaju Allahu i ponašaju se kako ih On savjetuje, oni sebi traže druge vođe. Ponekad iz filmova koje gledaju ili iz pjesama koje slušaju ljudi preuzimaju loše osobine. Naprimjer, mladi često oponašaju okrutne i nasilne heroje iz filmova.

Ali oni mudri i iskreni nastoje da kod sebe gaje osobine kojima je Allah zadovoljan. Mi moramo slijediti stope poslanika. Osobine kakve su oni imali su one kojima je Allah zadovoljan, a to znači da treba biti milostiv, strpljiv, skroman, pošten, treba opraštati, slijediti Poslanika i pokoravati se Allahu. Osoba koja posjeduje ove osobine neće biti nagla i nasilna, ovakva osoba je smirena i strpljiva.

Ne smijemo biti neposlušni našim roditeljima. Allah nam zapovijeda da ih slušamo i poštujemo. U Kur'anu, Allah ističe važnost poštivanja roditelja:

A odredio je Gospodar tvoj, da ne obožavate nikoga, izuzev Njega, a roditeljima - dobročinstvo. Ako jedno od njih dvoje ili oboje dostigne kod tebe starost, tad im ne reci: "Uf!" i ne grdi ih i reci im riječ plemenitu. I iz milosti spusti im krilo poniznosti, i reci: "Gospodaru moj! Smiluj se njima dvoma, kao što su me odgajali dok sam bio mali." (El-Isra, 23,24)

Biti poslušan roditeljima, toliko da im ne smijemo pokazati niti najmanji znak neposlušnosti, ne reći im čak ni: “uh”, i uvijek ih paziti i voljeti, su važne osobine koje Allah od nas zahtijeva. Ovako možemo zaraditi Allahovu ljubav i biti sretniji i mirniji.

Ovakve osobine čovjek može posjedovati samo ako živi u skladu sa islamom. Nevjernici teško da mogu postići ovakve karaktere i plemenite vrijednosti. Morate se truditi da izbjegnute ponašanje slično ovim ljudima i na umu uvijek imati ajete:

Zar računate da ćete ući u Džennet, a da ne zna Allah one koji su se borili između vas i ne zna strpljive? (Ali Imran, 142)

Nikada ne zaboravite da će vas Allah voljeti više i podariti vam više blagodati ako ste strpljivi, skromni, požrtvovani, velikodušni i kada se lijepo ponašate.

VELIČANJE ALLAHA

Naš Gospodar, Stvoritelj svega, posjeduje bezgraničnu moć. Allah nas je stvorio i naredio nam da Mu se pokoravamo i ponašamo se onako kako nam je rečeno u Kur'anu. Kada činimo ono što nam je Allah naredio, mi Ga tako veličamo. Postiti, klanjati, biti zahvalan Allahu, biti strpljiv i činiti dobra djela su načini veličanja Gospodara.

Ali, većina ljudi, bez obzira što su svjesni svojih obaveza, ovo ne želi prihvatiti. Njima je teško biti poslušno Allahu zbog njihove oholosti. Oni ne žele da slušaju Allahove riječi jer sami sebe smatraju veoma važnima. Ne prihvataju da ih je Allah stvorio i samim tim se usuđuju buniti protiv Gospodara. Iako je Allah Onaj Koji im je podario srca, uši, njihovo zdravlje, i ukratko sve što je na Zemlji, oni se ne osjećaju zahvalnima za sve ove blagodati.

Ali, ovi ljudi će se gorko kajati. Njihova oholost i neposlušnost koštat će ih mnogih problema na ovom i onom svijetu. Nezahvalnost (*kufir*), koju pokazuju na ovom svijetu koštat će ih vatre u Džehennemu.

Svaka osoba koja ne želi iskusiti to kajanje i biti jedna od onih koji će završiti u Vatri mora biti zahvalna Allahu. Allah želi da Mu budemo zahvalni i da Ga veličamo zauzvrat sve-mu što nam je dao. Zato, kada vidite ove savršene, prelijepe blagodati oko nas, koji nikada ne bi mogli postati sami od sebe, morate se sjetiti Allaha i osjećati zahvalnost. Ne budite jedni od onih koji ne primjećuju i ne cijene sve blagodati koje su nam date.

U Kur'anu, Allah nam zapovijeda i druge vidove veličanja osim zahvalnosti. Klanjati pet puta dnevno, postiti mjesec ramazan, davati zekat (porez na imovinu), i obaviti hadž (posjetiti Meku bar jednom u životu) ako je osoba u mogućnosti, jesu glavni vidovi veličanja Allaha.

Klanjanje pet puta dnevno nam pomaže da se redovno sjetimo kako smo svi Allahovi robovi. Namaz se klanja u tačno određeno vrijeme. U Kur'anu nam Allah kaže da nam ovaj vid veličanja pomaže da se sačuvamo od loših dijela koja Allah ne voli.

Post je također naređen u Kur'anu. Allah je naredio da se, tokom mjeseca ramazana, po danu ne jede i ne pije. Ispunjavanjem ove zapovijedi mi pokazujemo strpljenje jer određeno vrijeme moramo izdržati bez hrane i pića.

Davanje zekata, u jednu ruku, je davanja jednog dijela naše imovine siromašnima i onima kojima treba novac. Kao i ostale zapovijedi, i ovu moramo izvršavati jer nam pomaže da budemo darežljive i požrtvovane osobe kako bi Allah bio zadovoljan nama. Davanja zekata povećava bliskost i suradnju među ljudima i ojačava nam dušu.

DOVA UPUĆENA ALLAHU JE NAČIN DA MU SE PRIBLIŽIMO

Allah nam skreće pažnju na veliku važnost molitve u sljedećim ajetima:

Reci: “Ne bi na vas obratio pažnju Gospodar moj, da nije dove vaše.” Pa doista, porekli ste, zato će biti nužna kazna. (El-Furkan, 77)

Kao što govore ovi ajeti vrijednost čovjeka pred Allahom se mjeri njegovom molitvom. Osobe koje upućuju dovu Allahu samo od Njega traže ispunjenje želja i potreba, jer Allah je vlasnik svega.

Allah stvara sve što mi trebamo. Uzmimo, naprimjer, hranu koju svaki čovjek treba. Allah stvara povrće, voće, kokoške, krave i sve ostalo. Allah je stvorio i vaše roditelje i sve ostale ljude oko vas. Svemogući Allah obdario je ljude tijelom, inteligencijom, znanjem, snagom, zdravljem i mogućnošću da uživaju u tome.

Kao što rekosmo, Allah stvara sve za nas. Mi za hranu koju jedemo dugujemo Allahu. Isto tako dugujemo Mu i mogućnost da jedemo tu hranu. Razmislite o ovome na trenutak! Kako biste mogli žvakati bez zuba? Kako biste varili hranu bez stomaka? Zar bi hrana imala ikakvog smisla da nemamo probavni sistem?

Allah nas čuva Svojom voljom. Pošto nam Allah daje sve, Njemu se moramo kljanjati i moliti ako nešto zaželimo. Sve moramo dovom tražiti od našeg Gospodara.

Ovim primjerom ćemo pojasniti:

Čovjek pritisne dugme da upali svjetlo. Može li se reći da je dugme stvorilo svjetlo? Ne može, naravno. Dugme je samo posrednik kao i kablovi koji provode struju. Allah je stvorio uzrok za svaki događaj. On je stvorio vodu. U elektranama ova voda teče kroz ogromne turbine i tako proizvodi struju. Kablovi prenose struju od elektrana do kuća i na kraju do sijalice koja pretvara struju u svjetlo. Ali činjenica je da Allah stvara svjetlo. Da je Allah tako htio stvorio bi struju na drugi način, bez elektrana. Ali naš Gospodar želi da mi koristimo našu inteligenciju i da razmišljamo i tako shvatimo da je Allah sve stvorio. To vodi u vjeru.

Kada želite vodu, odvrnete česmu. Ali nisu vodu stvorile niti cijevi ni česma. Kao i prekidač, i česma je samo posrednik.

Trebamo usvojiti ovo razmišljanje i shvatiti zašto se moramo moliti Allahu za sve, On sve stvara.

Kada bismo navodili razloge zbog kojih se trebamo moliti Allahu, trebale bi nam milijarde knjiga. Stoga, ljudi koji ne vjeru u ovo ne bi vas smjeli zavesti. Njihov neuspjeh da razumom i inteligencijom shvate sve ovo ih je dovelo do velikih grešaka.

Allah nam kazuje kakav kraj čeka ovakve ljude. Naša nagrada ili kazna na onom svijetu zavisi od toga kako se ponašamo na ovom i da li težimo da se približimo Allahu. Svaka osoba će dobiti zasluge za svoja djela na onom svijetu.

Kako možemo upućivati dovu Allahu?

Misliti na Allahovu moć i veličinu, bojati se samo Njega i moliti se skrušeno i tiho ključni su za upućivanje dove.

Kur'an nas podučava:

Zazivajte Gospodara svog skrušeno i potajno. Uistinu! On ne voli one koji prevršuju. (El-E'raf, 55)

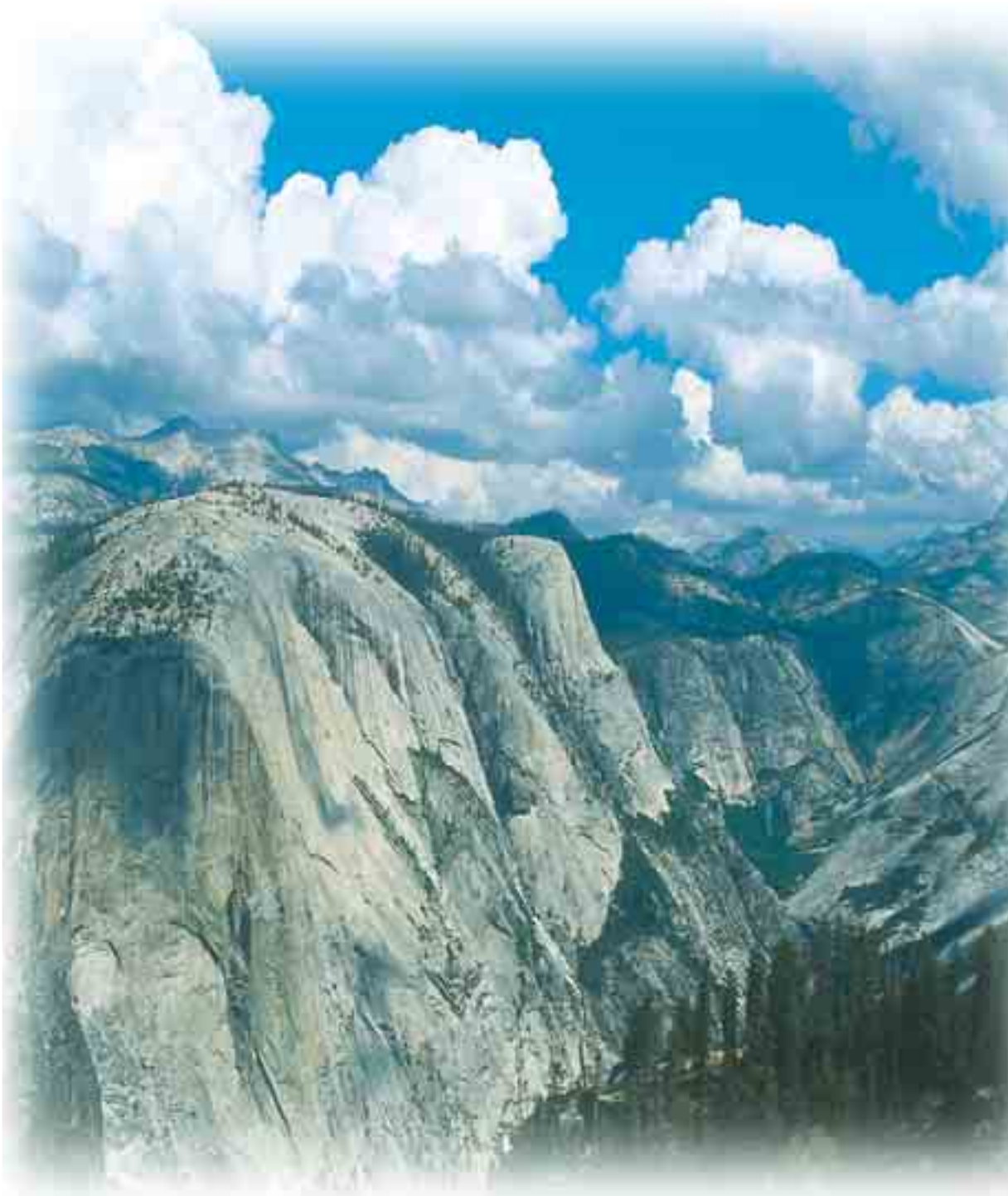
Dova nije ograničena ni mjestom ni vremenom. Možemo misliti na Allaha i upućivati Mu dovu bilo kada bilo gdje. Allah nam naređuje:

One koji spominju Allaha stojeći i sjedeći i na bokovima svojim, i razmišljaju o stvaranju nebesa i Zemlje: "Gospodaru naš! Nisi stvorio ovo uzaludno. Slava neka je Tebi! Pa sačuvaj nas kazne vatrom." (Ali Imran, 191)

Zato se sjetite Mene, sjetit ću se vas, i zahvaljujte Mi i ne nječite Me! O vi koji vjerujete! Tražite pomoć u strpljenju i namazu. Uistinu! Allah je sa strpljivima. (El-Bekara, 152,153)

-Allah nam je dao primjere dove u Kur'anu. Neke od

dova poslanika su sljedeće:

Reče: “Gospodaru moj! Uistinu, ja tražim zaštitu u Tebe da Te ne upitam ono o čemu ja nemam znanje. I ako mi ne oprostiš i ne smiluješ mi se, bit ću jedan od gubitnika. (Hud, 47)

I kad je podizao Ibrahim temelje Kabe i Ismail: “Gospodaru naš! Primi od nas. Uistinu! Ti, Ti si Onaj Koji čuje, znalac.”

“Gospodaru naš! I učini nas dvojicu predanim Tebi i od potomstva našeg ummet predan Tebi. I pokaži nam obrede naše i oprosti nam. Uistinu! Ti, Ti si primalac pokajanja, Milosrdni.”

“Gospodaru naš! I podigni među njima poslanika od njih, da im uči ajete Tvoje i pouči ih Knjizi i mudrosti i očisti ih. Uistinu! Ti, Ti si Moćni, Mudri.” (El-Bekara, 127-129)

“Gospodaru moj! Doista si mi dao nešto vlasti i naučio me tumačenju snova; Stvoritelj nebesa i Zemlje. Ti si zaštitnik moj na dunjaluku i ahiretu. Uzmi me kao muslimana, i priključi me dobrima.” (Jusuf, 101)

Tad se nasmiješi zasmijan govorom njegovim i reče: “Gospodaru moj! Potakni me da zahvaljujem na blagodati Tvojoj koju si podario meni i roditeljima mojim, i da radim dobro koje će Te zadovoljiti, i daj mi da uđem milošću Tvojom među robove Tvoje dobre.” (En-Neml, 19)

Reci: “O Allahu, posjedniče vlasti! Daješ vlast kome hoćeš, a oduzimaš vlast od koga hoćeš. Uzvisuješ koga hoćeš, a unizuješ koga hoćeš. U ruci Tvojoj je dobro. Uistinu, Ti si nad svakom stvari posjednik moći.”
(Ali Imran, 26)

Musa reče: “Gospodaru moj! Proširi mi grudi moje, i olakšaj mi stvar moju, i razveži čvor jezika mog, Da razumiju govor moj, i učini mi vezirom iz porodice moje, Haruna, brata mog; Pojačaj njime snagu moju, i pridruži ga u stvari mojoj, Da Te slavimo mnogo, i Tebe spominjemo mnogo. Uistinu! Ti si Onaj Koji nas vidi.” (Ta Ha, 25-35)

One koji spominju Allaha stojeći i sjedeći i na bokovima svojim, i razmišljaju o stvaranju nebesa i Zemlje: “Gospodaru naš! Nisi stvorio ovo uzaludno. Slava neka je Tebi! Pa sačuvaj nas kazne vatrom.” “Gospodaru naš! Uistinu, koga Ti učiniš da uđe u vatru, pa doista si ga ponizio. A neće imati zalimi nikakvih pomagača.” “Gospodaru naš! Uistinu, mi smo čuli pozivača, poziva vjerovanju: ‘Vjerujte u Gospodara vašeg’, pa smo vjerovali. Gospodaru naš, zato nam oprosti grijeha naše i pokrij nam loša djela naša i daj da mi umremo sa pravednima. Gospodaru naš! I daj nam šta si nam obećao po poslanicima Tvojim i ne

ćanje!”

Pa se odazvao njima Gospodar njihov: “Ja neću uništiti rad radnika od vas, muškarca ili žene. Vi ste jedni od drugih.” Pa oni koji su izbjegli, i istjerani iz kuća njihovih i mučeni na putu Mom, i borili se i poginuli, sigurno ću im pokriti loša djela njihova i sigurno ih uvesti u bašče ispod kojih teku rijeke: nagrada od Allaha. A Allah - kod Njega je najbolja nagrada. (Al-i Imran, 191-195)

SMRT I ŽIVOT POSILIJE SMRTI

Neki ljudi smrt smatraju krajem svega. Ali istina je da je smrt samo prelaz iz života na ovom svijetu na onaj svijet. To je poput kapije za drugi život. Sa druge strane ove kapije, znači u drugom životu bit ćemo stanovnici ili Dženneta (bašče) ili Džehennema (vatre). To zavisi od naše vjere u Allaha i Allahove nagrade za naša dobra djela i lijepo ponašanje na ovom svijetu.

Smrt je kraj samo jednog dijela našeg života. To je slično školskom zvonu koje označava kraj jednog časa na kojem smo pisali kontrolni rad. Allah je svakom podario različit životni vijek. Neki žive trideset, a neki uživaju u životu i do stotinu godina. Isto kao što je odredio vaše

datume rođenja, tako je Allah odredio i tačan datum smrti. Drugim riječima, samo Allah zna kada će neko umrijeti.

KAKO TREBAMO RAZMIŠLJATI O SMRTI?

Smrt, odnosno kraj vremena iskušenja na ovom svijetu je tačka sreće i radosti za prave vjernike. Zašto bi neko žalio za nekim ko je dobro uradio kontrolni rad? Žaliti za nekim ko je umro je besmisleno. Moguće je da ste izgubili nekoga koga ste voljeli, ali osoba koja vjeruje zna da smrt nije konačni rastanak i da je neko ko umre samo završio svoj test na ovom svijetu. Vjernik zna da će Allah okupiti sve muslimane koji su mu bili pokorni i nagraditi ih Džennetom. U ovom slučaju, vjernici ne žale već se raduju smrti.

Allah nam može uzeti dušu bilo kada. Zbog toga moramo težiti da zaradimo Allahovo zadovoljstvo.

Da zaključimo, smrt nije kraj, već kapija za drugi svijet. Život iza smrti je pravi život i trajat će zauvijek, stoga se moramo pripremati za njega. Zar mislite da neko želi raditi kontrolni zauvijek? Naravno da nema takvog čovjeka. Svako želi da tačno odgovori na pitanja i izađe iz učionice.

Na ovom svijetu, svaki čovjek se treba truditi da položi ispit i da Allah bude zadovoljan njime, te ga nagradi Džennetom.

Na ovom svijetu čovjek treba voljeti Allaha i činiti sve

kako bi Allah bio zadovoljan njime. Allah, Svemilosni, nas voli i čuva u svakom trenutku. U Kur'anu se navode riječi jednog poslanika koji kaže:

Uistinu, Gospodar moj je nad svakom stvari čuvar.
(Hud, 57)

ŽIVOT POSLIJE SMRTI

Na mnogim mjestima u Kur'anu Allah ističe prolaznost ovog svijeta i kazuje da je pravi život čovjeka tek na drugom svijetu. Čovjek koji je testiran na ovom svijetu će jednoga dana umrijeti i početi svoj život na onom svijetu. To će biti život bez kraja. U vječnom životu duše neće nestati. Allah je stvorio bezbrojne blagodati na ovom svijetu i život na njemu da vidi kako ćemo se ponašati i kako ćemo uzvratiti blagodatima. Kao nagradu ili kaznu Allah je stvorio i Džennet i Džehennem.

Allah nam opisuju kako će se svakom čovjeku suditi u Njegovom prisustvu:

Ko dođe sa dobrim djelom pa imat će on deset sličnih njemu; a ko dođe sa zlim djelom, tad će biti plaćen samo sličnim njemu; i njima se zulum neće učiniti.
(El-En'am, 160)

Allah je veoma Milostiv prema ljudima. On ih velikodušno i višestruko nagrađuje, a one koji zaslužuju kaznu će kazniti samo onoliko koliko su zaslužili. Allah ne čini zlo nikome. Ljudi tretiraju jedni druge nepravedno. Na ovom svijetu krivac može zavesti i prevariti druge, ali na

onom svijetu ako ne vjeruje u Allaha i Njegovo jedinstvo, Allah će ga odmah kazniti, a ako je musliman Allah mu možda i oprost. Allah sve vidi i zna i zato nagrađuje i kažnjava svako djelo.

DŽENNET I DŽEHENNEM (BAŠČA I VATRA)

Džennet i Džehennem su dva mjesta, veoma različita u kojima će ljudi živjeti nakon smrti. I o ovim mjestima nas uči Kur'an.

Možda ste posjetili ili vidjeli na slikama neka mjesta čija vam ljepota oduzima dah. To su mjesta za koja poželite da ih nikada ne napustite. Džennet je neuporedivo ljepši od svih tih mjesta. Hrana koju će tamo jesti vjernici će biti puno ukusnija od hrane na ovom svijetu.

Allah, Stvoritelj svih ljepota na ovom svijetu, vjernicima obećava mnogo ljepše prizore i užitke u Džennetu.

PROBLEMI NA OVOM SVIJETU NAM POMAŽU DA BOLJE SHVATIMO LJEPOTE BAŠČE

Ljudi imaju mnogo problema na ovom svijetu. Neki budu bolesni, slome ruku ili nogu, imaju ospice, temperaturu... Pogledajte fotografije svojih roditelja kad su bili mladi i uporedite ih sa njihovim licima sada. Vidite li razliku?

Allah posebno daje i neke prepreke čovjeku na ovom svijetu. Ali, niti jedna od njih ne postoji na drugom svijetu. Kada iskusimo ove nedaće, bolje cijenimo vrijednosti Dženneta. Ulaskom u Džennet oslobodit ćemo se svih nedaća. Razmislite šta vam smeta sada... Ništa od toga neće biti u Džennetu.

Džennet je ukrašen blagodatima u kojima ljudi najviše uživaju. Sve što sada jedemo i pijemo ima neuporedivo bolju zamjenu u Džennetu. Ljudima tamo nikada nije vruće i hladno, ništa ih ne boli, ničega se ne boje, ne sijede i ne stare. Tamo nema niti jednog čovjeka koji nije dobar zato što svi zli i pokvareni ljudi koji ne vjeruju u Allaha i poriču Ga, ostanu u Džehennem, Vatri, mjestu koje su zaslužili. Ljudi u Džennetu lijepo pričaju jedni s drugima, ne ljute se nikada, ne galame i ne tuku jedni druge. Svi dobri ljudi koji su vjerovali u Allaha i ponašali se tako da Allah bude zadovoljan njima i zaradili su Džennet i vječno će ostati u njemu i svi će biti prijatelji.

U Kur'anu su navedene neke od stvari koje postoje u Džennetu: raskošna imanja, bašče u hladovini s rijekama koje teku kako bi ljudi uživali u njima. Ali sve ovo je nedovoljno da bi se opisale ljepote Dženneta. Ona je van svakog našeg maštanja.

U Kur'anu nam Allah govori da će u Džennetu ljudi dobiti i više nego što očekuju. Samo zamislite nešto što biste imali ili neko mjesto koje biste posjetili. Allahovom

voljom to se desi za trenutak. Allah kaže:

Mi smo zaštitnici vaši u životu dunjaluka i na ahiretu. A imat ćete vi u njemu šta zažele duše vaše, i imat ćete vi u njemu šta zatražite. (Fussilet, 31)

Neki od ajeta ovako opisuju Džennet:

Primjer Dženneta koji je obećan bogobožnima: U njemu rijeke od vode neustajale; i rijeke od mlijeka - neće se izmijeniti okus njegov; i rijeke od vina prijatnog pijačima; i rijeke od meda prečišćenog. I imat će oni u njemu raznovrsnog voća i oprost Gospodara svog. (Muhammed, 15)

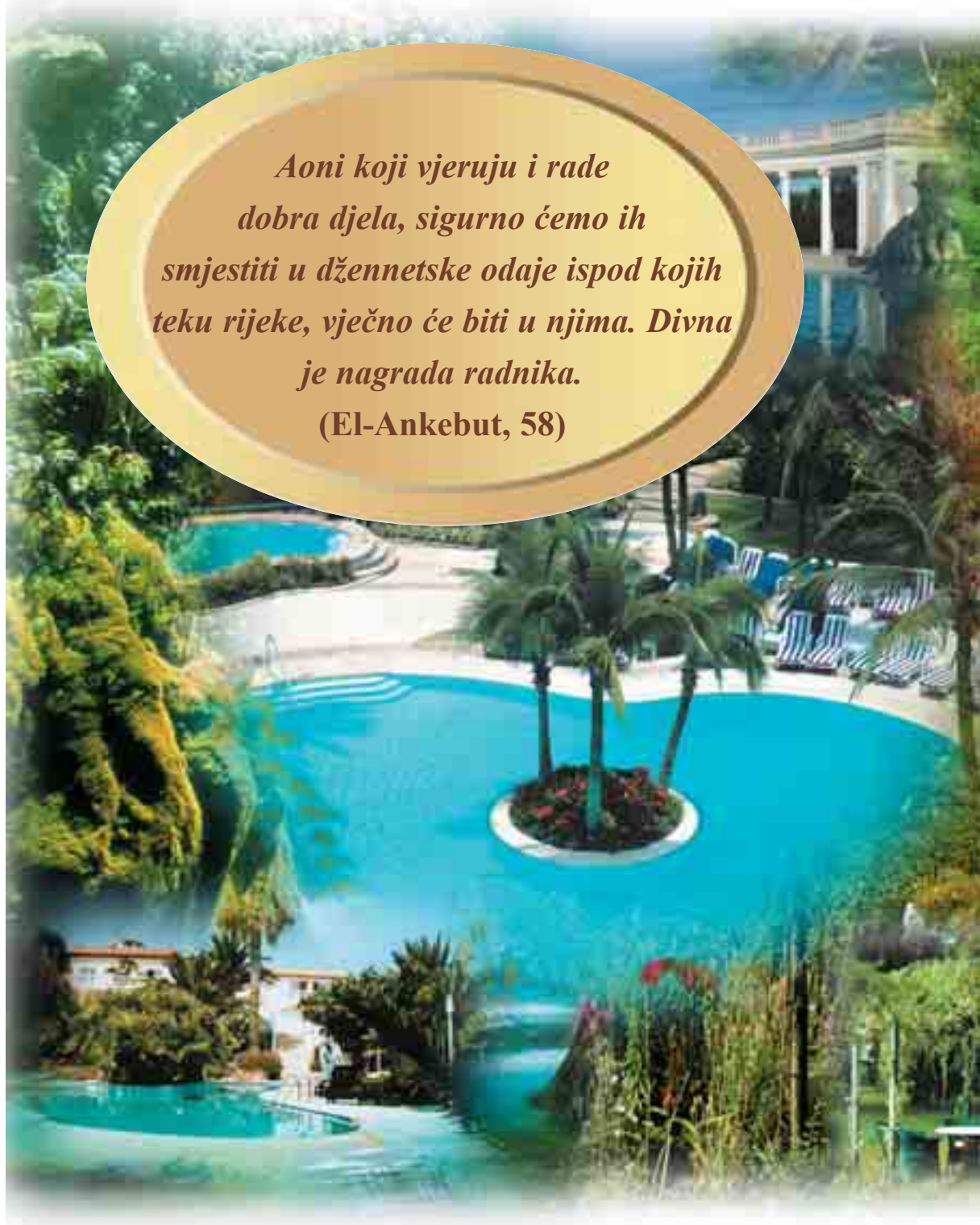
A oni koji vjeruju i čine dobra djela - ne opterećujemo dušu, izuzev mogućnošću njenom - takvi će biti stanovnici Dženneta, oni će u njemu biti vječito. (El-E'raf, 42)

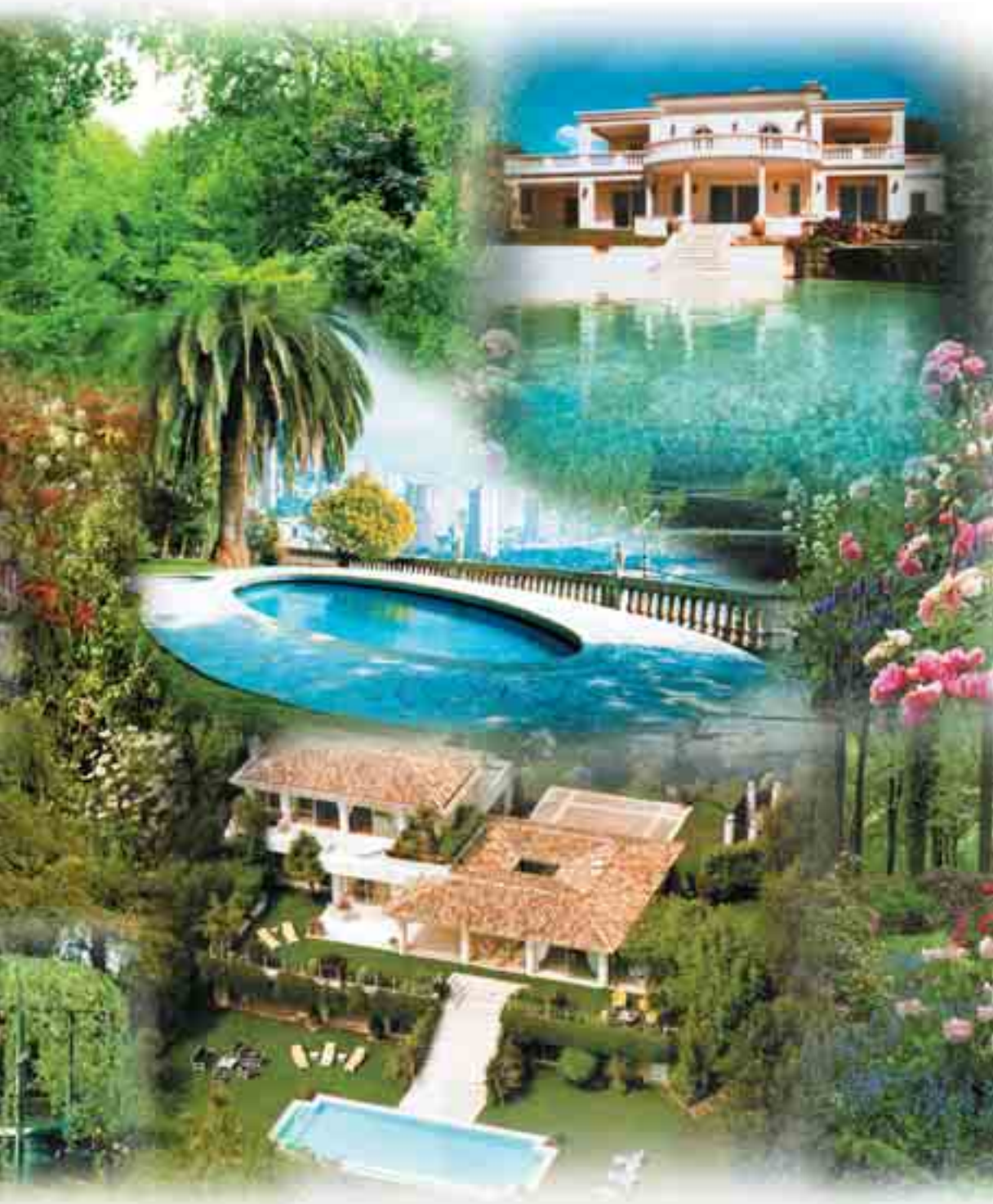
A oni koji vjeruju i rade dobra djela, sigurno ćemo ih smjestiti u džennetske odaje ispod kojih teku rijeke, vječno će biti u njima. Divna je nagrada radnika. (El-Ankebut, 58)

...bašče Dženneta u koje će ući, nosiće u njima narukvice od zlata i biser, a odjeća njihova u njima će biti svila. (Fatir, 33)

U lotosovom drveću bez bodlji, i bananama nanizanim, i hladu rasprostrtom, i vodi tekućoj, i voću mnogobrojnom - Ne odsječenim, niti zabranjenim - I posteljama uzdignutim. (El-Vakia, 28,34)

*Aoni koji vjeruju i rade
dobra djela, sigurno ćemo ih
smjestiti u džennetske odaje ispod kojih
teku rijeke, vječno će biti u njima. Divna
je nagrada radnika.
(El-Ankebut, 58)*

*Mi smo zaštitnici vaši u
životu dunjaluka i na ahiretu.
A imat ćete vi u njemu šta zažele
duše vaše, i imat ćete vi u
njemu šta zatražite.
(Fussilet, 31)*

*Uistinu, stanovnici Dženneta će
Danas biti zauzeti, veseli, Oni i žene
njihove, u sjenci, na divanima
naslonjeni; Imaće oni u njemu voće,
i imaće oni šta zatraže.
(Ja Sin, 55-57)*

Allah nam kaže da će ljudi koji zasluže Džennet ostati tamo zauvijek:

A oni koji vjeruju i čine dobra djela - ne opterećujemo dušu, izuzev mogućnošću njenom - takvi će biti stanovnici Dženneta, oni će u njemu biti vječito. (El-E'raf, 42)

Ukratko, vjernici postaju zadovoljni tako što čine sve kako bi Allah bio zadovoljan njima. Znati i osjećati to je najveći užitak koji neko može imati na Zemlji.

U lotosovom drveću bez bodlji, i bananama nanizanim, i hladu rasprostrtom, i vodi tekućoj, i voću mnogobrojnom - Ne odsječenim, niti zabranjenim - I posteljama uzdignutim.

(El-Vakia, 28,34)

MUČENJE U VATRI

Ljudi koji su se pobunili protiv Allaha i odbili da prihvate Njegovo postojanje će također dobiti što su zaslužili. Oni nisu vjerovali u Allaha niti da je On sve stvorio, bili su oholi, nisu veličali Allaha i bili su Mu neposlušni. Zauzvrat, oni će biti kažnjeni džehennemskom vatrom.

Neki ljudi počine teška zlodjela na ovom svijetu. Ako su to uradili u trenutku kada ih niko ne vidi, oni su možda i mogli izbjeći kaznu na ovom svijetu. Ali ovakvi ljudi zaboravljaju da ih Allah vidi u svakom trenutku i da On zna

sve naše skrivene misli.

Svi će dobiti ono što su zaslužili svojim djelima. Allah je beskrajno pravedan i u Kur'anu On nas je obradovao rekavši da će i najmanje dobro djelo biti višestruku nagrađeno. Allah također obećava oprost onima koji to zaslužuju i traže ga. Međutim, i dalje, ljudi koji ne vjeruju u Allaha se ne pokoravaju onome što je rečeno u Kur'anu jer ne vjeruju u život poslije smrti.

Vatra džehennemska čeka one koji su činili zlo na zemlji i odbili pokornost Allahu. Allah opisuje ove ljude:

Onima koji su uzimali vjeru svoju igrom i zabavom, a obmanuo ih je život dunjaluku. Zato ćemo njih danas zaboraviti, kao što su zaboravili na susret dana svog ovog, i što su ajete Naše nijekali.” (El-E'raf, 51)

U Džehennemu najtežoj kazni, koja nije uporediva sa nijednom patnjom i bolom na ovom svijetu nevjernike čeka Vatra. Džehennem je mjesto vječnog straha, bola, užasa i nesreće. Ljudi iz Džehennema će moliti da ih izbave. Ali kada se jednom dopije tamo nema kajanja i žaljenja. Ranije smo spominjali faraona koji se pokajao. Allah nam je pružio tu mogućnost sve do trenutka smrti. Ali, kada čovjek umre, kasno je da se kaje i žali za onim što je učinio.

Ljudi će u Džehennemu zauvijek živjeti životom gorim od najgorih životinja. Jedina hrana koju će imati su gorko trnje i drvo Zekum. Njihovo piće biće krv i gnoj. Koža će im se gultiti, a meso će biti spaljeno, krv će prskati

svuda i tako će oni provoditi svoj život. Ruke će im biti svezane vatrenim okovima za njihove vratove. I ovakav život će im trajati zauvijek ako Allah drugačije ne odredi.

U Kur'anu stoji sljedeće:

Nad njima će vatra biti zapečaćena. (El-Beled, 20)

To zato što oni govore: "Neće nas doticati vatra, izuzev nekoliko dana." A obmanulo ih je u vjeri njihovoj ono šta su izmišljali. (Ali Imran, 24)

Međutim, vjernik koji je svjestan svojih grešaka mora se kajati i tražiti od Allaha oprost. Allah kaže da će oprostiti svako loše djelo ako se za njega čovjek iskreno pokaje:

Reci: "O robovi Moji koji ste pretjerali protiv duša svojih! Ne očajavajte spram milosti Allahove. Uistinu, Allah oprašta grijehe sve. Uistinu, On, On je oprosnik, Milosrdni" (Ez-Zumer, 53)

Musliman mora znati svoje grijehe i tražiti od Allaha da mu ih oprost kako se na drugom svijetu ne bi kajao i spasio se od neopisivih muka Džehennema.

ZAKLJUČAK

Draga djeco! U ovoj knjizi smo pisali o osnovnim činjenicama koje trebate znati o našim životima. Postavljali smo pitanja poput: “Koja je svrha naših života?” ili “Kako naš Gospodar, Koji sve stvara, želi da se mi ponašamo?”, “Koje su naše dužnosti prema Gospodaru?”, “Kakav je život poslije smrti?”, “Zašto se trebamo bojati Džehenne-ma?”...

Nadamo se da ćete razmisliti o ovim pitanjima veoma pažljivo. Sada ste veoma mladi, ali ne zaboravite da ćete jednog dana biti stari ljudi i žene.

Neki ljudi će vam reći da ste suviše mladi da razmišljate o smrti. Ali morate imati na umu da će smrt doći

po svakoga, za jedan dan ili možda za desetine godina. Kada razmišljate o ovome shvatite koliko je besmisleno gubljenje vremena.

Nikada ne zaboravite da uvijek možete izmisliti izgovor za sve. Možete čak i prevariti druge ljude. Ali u životu nakon što umremo, nećemo se moći pravdati i izmišljati izgovore za loše postupke pred Allahom, Koji sve vidi i zna.

Zbog toga, morate razmisliti o ovome. Ne gubite vrijeme i počnite težiti da postanete osoba koju Allah voli.

*“Hvaljen neka si!”, rekoše oni,
‘Mi znamo samo ono čemu si nas
Ti poučio; Ti si Sveznajući i Mudri.’”
(El-Bekara, 32)*